

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VII

Issue 7

October 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

ஸைப் டிவைவன்	4
இம்மாதச் செய்தி	8
சாவித்ரி	9
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	10
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள் .	13
அஜேஷன்டா	15
The Life Divine – Outline	18
மனித சுபாவம்	21
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	27
வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள் .	30
அன்பர் அனுபவம்	36
எதையும் அளவு கடந்து நாடினால் அதன் வினைவு எதிராக இருக்கும்	37
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆண்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 1	39
அன்னை இலக்கியம் பாவை நோன்பு	45

ஜீவியத்தின் ஒத்துப்பாடு

ஷாகிஷாந்

ஜீவனுடைய
சிந்தனை
மொனம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கீழ் பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 318

Para 21

All aspects of the omnipresent Reality have a fundamental truth.

It is a truth in the Supreme Existence.

The aspect Inconscience seems to be an opposite.

It seems to be a negation of the eternal Reality.

But it yet corresponds to a Truth held in itself.

This Truth is held by the self-aware and all-conscious Infinite.

The Infinite has a power of plunging the consciousness into a trance of self-involution.

It is a self-oblivion of the Spirit veiled in its own abysses.

There nothing is manifest but all inconceivably is.

All can emerge from that ineffable latency.

In the heights of Spirit this is a state infinite trance-sleep.

II/1. ரிரபஞ்ச சிருஷ்டி, ரிரம்ம சிருஷ்டி

பரம்பொருளின் அனைத்து அம்சங்களும் ஒரு அடிப்படையான சத்தியத்தைக் கொண்டுள்ளன.

அது சுப்ரீம் சத்தின் சத்தியம்.

ஜட இருள் எனும் அம்சம் எதிர்மறையாகத் தெரிகிறது.

இறை சத்தியத்திற்கு எதிராக அது தோன்றுகிறது.

இருப்பினும் அது அதனுள் இருக்கும் ஒரு சத்தியத்தை ஒத்துள்ளது.

இந்தச் சத்தியம் சுய உணர்வும் பூரண விழிப்புணர்வும் கொண்ட அனந்தத்தால் பற்றப்பட்டுள்ளது.

தன் ஜீவியத்தை ஆழத்தில் அமிழ்த்தும் சக்தி கொண்டது அனந்தம்.

அது ஆன்மா அதன் சொந்த வீழ்ச்சியின் திரையால் மறைக்கப்பட்டதால் எழுந்த சுய மறதி.

எதுவும் வெளிப்படவில்லை என்றாலும் அனைத்தும் என்னைத்திற்கு அப்பாற்பட்டவையாக அங்கு உறைகின்றன.

சொல்லில் அடங்காத அம்மறைநிலையிலிருந்து அனைத்தும் எழும்ப முடியும்.

ஆன்மாவின் உயர் நிலையில் இது ஒரு அனந்தமான சுய நினைவழிந்த தூக்க நிலை.

It appears to our cognition as a luminous uttermost Superconsciousness.

At the other end of being it offers itself to cognition as the Spirit's potency.

It presents to itself the opposites of its own truths of being.

They are an abyss of non-existence, a profound Night of Inconscience.

It is also a fathomless swoon of insensibility.

From it all forms of being, consciousness and delight of existence can manifest.

But they appear in limited terms.

They appear in slowly emerging and increasing self-formulations.

Even they appear in contrary terms of themselves.

It is the play of a secret all-being, all-delight, all knowledge.

But it observes the rules of its own self-oblivion.

It observes self-opposition, self-limitation until it is ready to surpass it.

This is the Inconscience that we see at work in the material universe.

It is not a denial, it is one term.

It is one formula of the infinite and eternal Existence.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

நம் அறிவுக்கு இது மனத்திற்கப்பாற்பட்ட பிரகாச உச்சநிலை.

ஜீவனின் அடுத்த முனையில் ஆன்மாவின் வீரியமாக நம் அறிவுக்கு அது தன்னைப் புலப்படுத்துகிறது.

அது அதன் சொந்த சத்தியங்களை எதிர்மறையாகத் தானே தனக்கு வழங்குகிறது.

அவை அசத்தின் பாதாளம், ஜட இருளின் பூரணமான இரவு.

அது ஆழம் காணவியலாத சொரணையிழந்த மயக்கமும் ஆகும். ஜீவனின் அனைத்து ரூபங்கள், ஜீவியம் மற்றும் சிருஷ்டியின் ஆனந்தம் அதனின்று வெளிப்படக் கூடியது.

ஆனால் அவை வரையறைக்குட்பட்ட வகைகளில் வெளிப்படுகின்றன.

அவை நிதானமாக எழும்பி அதிக அளவில் சுய உருவாக்கங்களாக வெளிப்படுகின்றன.

அவை தம்முடைய எதிர்மறை நியதிகளாகவும் வெளிப்படுகின்றன.

அனைத்து ஜீவனாகவும், ஆனந்தமாகவும், ஞானமாகவும் உள்ள மறைபொருளின் லீலை அது.

ஆனால் அது தன்னைத்தான் மறந்த நிலையின் சட்டங்களைப் பின்பற்றுகிறது.

அது சுய எதிர்ப்பு, சுய வரையறை இவற்றைக் கடக்கும் தயார் நிலையை அடையும்வரை அவற்றைப் பின்பற்றுகிறது.

இது ஜடப் பிரபஞ்சத்தில் செயல்படும் ஜட இருள்.

அது மறுப்பல்ல, அது ஒரு சொற்பதம்.

அது அனந்தம் மற்றும் சாஸ்வத இருப்பின் ஒரு சூத்திரம்.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

இம்மாதச் செய்தி

கனவு காண முடியாதவர்க்கு
அன்னை
நனவில் பலிக்கிறார்.

சாவித்ரி

Page 201: The imbroglio into a joyful miracle

குழப்பமான சிக்கல் சந்தோஷமான
அதிசயமாக மாறும்

- ❖ ஆண்டவன் நிதர்சனமாவான், இங்கே அவனுக்குரிய உருவம் எழும்
- ❖ ஆத்ம ஜூக்கியம் அனைவருக்கும் வெளிப்படும்
- ❖ வாழ்வின் அமரத்துவம் திருமுகமாக எழும்
- ❖ ஆனால் இப்பொழுது முடிவற்ற பாடு, விதித்த கதி
- ❖ அதன் தொடர்ந்து எழும் நிகழ்ச்சிகளின் நிரல்
- ❖ பிறப்பும், இறப்பும் அதன் ஆத்ம கதிராக எழும்
- ❖ பழைய கேள்விக்குறி முடிந்த பக்கத்தில் ஓரமாக எழும்
- ❖ அவள் முயற்சி வரலாற்றின் பல படலம்
- ❖ யுகாந்த யாத்திரையில் தயங்கி எழும் “ஆம்”
- ❖ “இல்லை” என்பதுடன் இணைந்தெழும்
- ❖ எதுவும் பலன் தராது, இருப்பினும் ஆட்டம் முடிவற்றது
- ❖ நிற்காமல் சூழலும் சக்கரம் எதையும் பொருட்படுத்தாத பாங்கு
- ❖ பிறப்புக்கு இலட்சியமில்லை, இறப்பில் விடுதலையில்லை
- ❖ தன்னையே சிறைப்படுத்தி வாழும் ஜீவன்
- ❖ பலனாற்ற அமரத்துவத்தை பத்திரமாகப் பாதுகாக்கும்
- ❖ அழிவே விடுதலை, அதற்கும் உத்தரவில்லை
- ❖ இறைவன் செய்த தவறு, அவன் சிருஷ்டித்த லோகம்
- ❖ பராமுகமாக பிரம்மா காலத்தைக் கண்ணுற்றார்

எஃகுக்கீர்க்கீ

யോക വാർക്കൈ വിണക്കമ്

22/49. അവലൈഫ് കുട്സമ ഉൾമണത്തീൻറ്റു അധികാരം പ്രേരിക്കുന്നത്.

- മനാം എൻപതു മേലമണം. അതற്കു അങ്കേ കുട്സമമുണ്ടു.
- പഴമും ജൂട്ടമും. അതൻ മനാം കുട്സമമും. കண്ണണുക്കുത്തെരിയാതു. മുക്കു മണത്തെ അറിയുമും.
- ഒരു പുലനുക്കു വിണങ്കുമും കുട്സമമും മേലമണ കുട്സമമും.
- മേലമണത്തെക്കു കടന്തു ഉൾമണമും ചെന്നരാലും അതു മുമ്പുകുട്സമമും ഉണ്ടെയതു.
- അങ്കു ആള്മാ പുരുഷനാവാൻ. ചാട്ചി പുരുഷിന്നെന്നപ് പെയർ.
- ഇന്തച്ച കുട്സമമും എല്ലാപ് പുലൻകണുക്കുമും പുരിയുമും.
- അഡികാരം അതെക്കു കടന്തതു.
- ആള്മാം അതെയുമും കടന്തതു.
- ആള്മാം അതെയുമും പുലപ്പടാതതു.
- മെഴിനിനി പകുതികൾ കുട്സമത്തിലെ ചേര്ന്തു കുട്സമ രൂപമും പെற്റു മെഴിനാകിയതു.
- ഇതു ഉൾമണമും അറിവുതു.
- അഡികാരം കുട്സമമും അകീലമും മുമ്പുവരുമും പരവുമും.
- ഒരുവർ ഞാനാം അടുത്തവരെ അറിയാമലും അവരിടമും വരുമും.
- ആള്മാം കുട്സമമും പിരപഞ്ച ഞാനത്തെ (occult) അവരെ അറിയാമലും കുട്സമമാക അവരും പെറുവുതു.
- അങ്കു മെണാം, പേരഹിവ ഇരാമാണുജമും പെറ്റുതു.
- വേത, ഉപനിഷത ഞാനാം കുട്സമമും തന്തതു. എതു എന്തു കുട്സമത്തിലിരുന്തു വന്തതു എങ്കു കൂറു മുടിയവില്ലെല്ലു.
- അഡികാരം കുട്സമത്തിലിരുന്തു രൂപമും ഉണ്ടു. ആള്മാം കുട്സമത്തിലിരുന്തു രൂപമും ഉണ്ടു.

- Hardy ഇരാമാണുജത്തെ നമ്പവില്ലെല്ലു. അവൻ intuition-ജീ നമ്പിനാാർ.
- Gravity കുട്സമ നേരാടി ഞാനാം.
- Relativity കുട്സമ നേരാടി ഞാനാം.
- പുത്തര് നിർവാണമുമും, ചന്കരാറിൻ പരമാത്മാവുമും മേലമണ കുട്സമത്തിലിരുന്നു.
- ഓരാവു ഉൾമണത്തെയുമും എട്ടിത് തൊടുമും.
- മുണിസാമി triangular planting പോട്ടതു മേലമണ കുട്സമ അറിവു.
- മുണിസാമി ചെയ്തതു ചരി, എന്തുപ് പക്കത്തിലിരുന്തു പാർത്താലുമും വരിചെ നേരാക ഇരുക്കുമും.
- അവനുക്കുച്ച ചെയ്യുതെരിയുമും, ചൊല്ലുതെരിയാതു.
- ഇരാമാണുജത്തിലിരുന്തു theorem തെരിയുമും. ചൊല്ലുതെരിയാതു.
- മെഴിനി ഉപയോകമും തെരിയുമും, വിണക്കതെരിയാതു.
- Electrician-കു കു repair ചെയ്യുതെരിയുമും.
- കാരണാം, proof തെരിയാതു.
- $a+b = a+b$ ആണാലും $a+b = b+a$ എൻ്റു നിശ്ചയമാകക്കു കൂറു മുടിയാതു.
- $3+7=10; 7+3=10; 3-ജൂഡു 7-ജൂഡു 37, 73$ എന്ന എழുതിനാലും മതിപ്പു വേറുപാടുമും. $7 \times 3 = 21; 3 \times 7 = 21$ ആണാലും $7^3 = 3^7$ എങ്കു കൂറു മുടിയാതു.
- തകപ്പനാര് കുണാം പൈയനുക്കുണ്ടു എനിലും ഓരാവു പൊരുന്തുമും, മുമ്പുവരുമും പൊരുന്താതു.
- തകപ്പനാര് പോലു പൈയൻ.
- തകപ്പനാര് പോലു പൈയൻില്ലെല്ലു.
- പൈയൻ എത്രാക ഇരുക്കിയാണു.
- തായ് 8 അഡി പായ്ന്താലും കുട്ടി 16 അഡി പായുമും.
- എല്ലാമും ഉണ്ടെന്നുമും, എപ്പെടി എങ്കു കൂറു മുടിയാതു.

- இந்திரா நேருவுக்கு எதிர்.
- சஞ்சய் தாயார் போல அதிகமாக இருந்தான்.
- ராஜீவ் தாத்தா போல இருந்தான், தாயார் போலில்லை.
- தாயாருக்கு வந்த அதே ஆபத்து ராஜீவுக்கு வந்தது.
- பல சட்டங்களைக் கூறலாம். எல்லாச் சட்டங்களையும் நாம் கூற முடியாது.
- யோகம் கூறும்.
- யோகம் இல்லாத சட்டத்தை இயற்றும்.
- இருக்கும் சட்டத்தை மாற்றும்.
- மரணத்தை, கர்மத்தை அழிக்கும்.
- பாலைவனம் சோலைவனமாகும்.
- கோணலாகச் செயல்பட்டால் எதிராகும்.
- கணக்கு ஒரு கட்டத்தில் தவறானால் climate பாதிக்கப்படும், Big Bang Theory எழும்.
- மனிதன் வளர்வதை 10 வயதில் கணக்கெடுத்தவன் அவன் 50' வளர்வான் எனக் கூறுவான்.
- கணக்கு சரி, எந்த மனிதனும் 7' or 8' மேல் வளர்வதில்லை.
- Auroville-இல் பனி பெய்யும் - Mother.
- அதனால் Climate change கணக்கு மனித உயரம் போன்றது.
- கணக்கும் logic-க்குக் கட்டுப்பட வேண்டும்.
- வாழ்வு reason, logic-க்கு கட்டுப்பட்டால் Divine Life ஆகும்.
- முடிந்தால் செய்பவன் பதவியை இழப்பான்.
- பதவியை இழந்தவன் உயிரையும் இழப்பான்.
- கணக்கு வாழ்வில் கணக்காகச் செயல்படாது.
- வாழ்வு 'logic'-க்குக் கட்டுப்படாது.

(தொடரும்)

ஐஷீஷனீஸ்

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

141. ஜீவியப் பொறுப்பு - Consciousness responsibility.

- பொறுப்பு முழுமையானது, திறமை பகுதியானது.
- சுயநலம் பொறுப்பால் முனை மழுங்கும்.
- செய்யும் காரியம் கூடி வருவது முழுத்திறமை.
- குடும்பத்திற்குச் செல்வம், சொத்து, அந்தஸ்து, பிரபலம் தரலாம். எவரும் குறை கூறுவதைத் தடுக்க முடியாது.
- குறை கூறாத பிரபலம் குறைவற்ற நிறையைக் குறிக்கும்.
- மனிதனுக்கு முடியாதது பிறர் நலம்.
- எதிரியின் திறமை பொறாமையை எழுப்பும்.
- எதிரியின் நல்ல குணம் நம் கெட்ட குணத்தை எழுப்பும்.
- எதிரியின் திறமையும், நல்ல குணமும் மனிதனுக்கு எரிச்சலை எழுப்பும்.
- எரிச்சல் செயல்படும் வகை பல.
- கண்டு கொள்ளாதவன் தன்னை முடிவாகக் கருதுவான்.
- எரிச்சல்படுபவன் அழிக்க நினைப்பான்.
- தீவிரமாக அழிக்க விரும்புபவன் தன்னை அழித்துக் கொள்ளும் செயலை வற்புறுத்துவான்.
- வேலை கூடிவர திறமை போதாது. பொறுப்பு வேண்டும்.
- அடுத்தவர் குறையை நாம் ஏற்பது கடினம்.
- எவர் செய்வதற்கும் நாம் பொறுப்பேற்கும் மனநிலை அகத்திலும், புறத்திலும் வாழ்வை ஏற்கும் மனநிலை.

- சௌராவில் போலீஸ்காரர்களைக் கொன்றதற்கு காந்திஜி பொறுப்பேற்று ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை ரத்து செய்தார்.
- 1946, 1947-இல் கலவரம் வந்தபொழுது வங்காளம் காந்திஜிக்கு அடங்கியது. பஞ்சாப் அடங்கவில்லை. அந்த வன்முறைகள் அகிமிசை என்று கூறிய பொழுது அவர் உயிர் போயிற்று. கலவரம் அடங்கவில்லை. வன்முறையை எழுப்பலாம். அடக்க முடியாது. அடக்க முடியும் பொறுப்பு ஜீவியம் ஏற்கும் பொறுப்பு.
- பெண் தன்னை அதுபோல் காப்பாற்றுகிறாள்.
- எந்த ஆண்மகன் செய்யும் தவற்றிற்கும் தானே பொறுப்பு என்ற மனநிலை பவித்திரமான கற்பின் மனநிலை.
- உலகம் எதைச் செய்தாலும் இந்திய ஆண்மீகம் அப்பொறுப்பை ஏற்க முன்வருவதால் உலகத்தின் குருவாகும் தகுதி இந்தியாவுக்கு உண்டு.
- ஆண்மாவில் அனைத்தும் உண்டு.
- அதன் வாழ்வு பொறுப்பு - Consciousness responsibility - ஜீவியப் பொறுப்பு.

ஒழிக்கைகள்

ஜீவிய மணி

பொருட்செல்வமாக இருந்தாலும், அருட்செல்வமாக இருந்தாலும் வரையில்லாது வழங்குபவர் அன்னை. அதே-சமயத்தில் ஒருவர் கேட்கின்றார் என்பதற்காக மட்டும் அன்னை கொடுத்துவிடுவதில்லை. சில வேளைகளில் பக்தர்கள் கேட்பதைக் கொடுக்காமல், அச்சமயம் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே தேவைப்படுகின்ற வேறொன்றைக் கொடுப்பது அன்னையின் வழக்கம்.

அஜெண்டா

Vol. 1 P. 42

அன்னை சாதகர் எண்ணங்களைக் கட்டுப்படுத்தினார்.

- ஒருவருடன் பேசும்பொழுது அவர், 'நான் நினைத்ததையே நீங்கள் கூறுகிறீர்கள்' எனக் கூறினால் நாம் அவர் கோணத்தில் விஷயத்தை அறிய முயல்கிறோம் என்றாரும்.
- எண்ணைத்தை அறிவது அன்பருக்குத் தெரிவதில்லை, ஆனால் அறிகிறார்.
- அது அன்பருக்கே தெரிவது அடுத்த கட்ட ஐக்கியம்.
- பெரிய படிப்பு படித்த மகன் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்காமல், தகப்பனாரை விட்டு விலகினான். அதனால் அவர் மனம் உடைந்தது, குடும்பம் சீரழிந்தது. பிரபலமான பேராசிரியர் தற்கொலை செய்து கொண்டார். அவருடல் எப்படியோ மகன் வேலை செய்யும் ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்தது. பேராசிரியர் அன்னை தரிசனம் செய்தவர். ஆனால் அன்னை கொள்கைகளை தன் இஷ்டப்படி பின்பற்றுபவர். அவர் கொள்கைகள் 'பலன்' தந்தபின், அன்னை தரிசனம் அவர் உடலின் வேட்கை - மகனைப் பார்க்க வேண்டும் - என்பதைப் பூர்த்தி செய்தது.
- அன்பர்கள் தம் எண்ணைத்திற்கும், உலக நிகழ்ச்சிகட்கும் உள்ள தொடர்பை ஓரிழுமையாவது காணலாம்.
- சிறுகுழந்தை ஓடிவரும்பொழுது மேஜை மீதுள்ள கண்ணாடி டம்னரை நாம் கண்டு அதை குழந்தை தள்ளிவிடும், அது உடையும், காயம்படும் என நினைத்தால் சில சமயம் அது நடந்துவிடும். எண்ணம் செயல்படுகிறது. நாம் எதிர்பார்த்தபடி செயல்படவில்லை. நடக்கக் கூடாது என்பது நடந்து விட்டது. எதிராக செயல்படுகிறது. எதிராக செயல்பட்டாலும் அது எண்ணம் செயல்படுவதே.

- இராமலிங்க சுவாமி வழியில் செம்படவர்களைக் கண்டு இந்தத் தொழிலை விட்டுவிடுங்கள் என்றார். அவர்கட்டு அன்று வலையில் மீன் அகப்படவில்லை.
- சிதம்பரம் கோயிலில் அந்த நாட்களில் முறை குருக்கள் அர்த்தஜாம பூஜைக்குப்பின் ஒரு வில்வ தளத்தை நடராஜ விக்ரஹத்தினாடியில் வைப்பர். மறுநாள் காலையில் அது தங்கமாகும். அப்பொழுது ஒரு சாமியார் வந்தார். (அது சங்கராச்சாரியார் எனப் பிரஸ்தாபம்) அவரை சுவாமி தரிசனத்திற்கு உள்ளே விட மறுத்தனர். அவர் சபித்தார். அத்துடன் வில்வ தளம் காய்ந்து சருகான வில்வ இலையாயிற்று. அந்தச் சக்தி போய்விட்டது.
- சாபம், வரம் என்பதில் என்னைங்கள் பலிப்பதைக் காண்கிறோம்.
- ஆசிரியர் அவர் வீட்டில் தங்கிப் படித்த மாணவனை, ‘நீ தொழிலதிபராக வரவேண்டும்’ என அடிக்கடி சொல்வாராம். அதை அவர் மறந்துவிட்டார். 15 வருஷம் கழித்து அவன் தொழிலதிபரானான். என்னைம் பலிக்கிறது. ஒரு என்னைம் பலிக்கிறது. நெடுநாள் கழித்துப் பலிக்கிறது. பிறருடைய எல்லா எண்ணத்தையும் அதுவும் 150 சாதகர் எண்ணத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது ஆன்மீக வாழ்வு அறியாதது. அது பகவான், அன்னை அம்சம்.
- பாலைவனமான ஊரில் ஒருவன் இங்கு மூன்று போகம் பயிராகும் என கனவு கண்டான். கொஞ்ச நாட்கள் கழித்து அது பலித்துவிட்டது.
- ஒரு குரு ஒரு சிஷ்யன் எண்ணத்தைக் கட்டுப்படுத்தலாம். பலர் எண்ணை அவருக்குக் கட்டுப்படாது. சிஷ்யனுக்குக் குரு அவனுடைய ஆன்மாவில் செயல்பட வேண்டுமானால் செய்யலாம். ஒரு சமயத்தில் ஒரு சிஷ்யனிடம் அதைச் செய்யலாம். பெரியவர் இரண்டு அல்லது மூன்று அல்லது நான்கு சிஷ்யரிடமும் ஒரே சமயத்தில் அதைச் செய்யலாம். அதுவே உலகம் கண்டது. தரிசனத்தில் அன்னை சில ஆயிரம்

பக்தர்கள் விஷயத்தில் அப்படிச் செயல்பட்டார். அனைவர் ஆர்வத்தையும் சேர்த்து ஒருமிக்க (infinite being) அனந்த ஜீவனை ஆண்டவனிடம் அன்னை கொடுப்பார். ஆண்டவன் பெற்றுக் கொள்ளும்வரை பத்து அல்லது பதினைந்து நிமிஷம் அதைத் தான் செய்வதாகக் கூறியுள்ளார்.

- அன்னையின் செயல் பெரியது. அன்பர் என்னைம் பிறரில் பலிப்பதை அறிவோம். அன்பர் மறுப்பதுண்டு. மறுப்பையீரி அன்பர் என்னைம் செயல்படுவதுண்டு. அது ஒரு கட்டத்தில் செயல்படும். ஒருவர் விஷயத்தில் முதல் கட்டத்தைக் கடந்த இரண்டாம் கட்டத்திலும் செயல்பட்டது. ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் விஷயத்தில் மூன்று விஷயத்திலும் அது செயல்பட்டது.
- அன்னையை மறந்தவர் வாழ்வில் அன்னை செயல்படுவதை அன்பர் காண்பது பெரிய அனுபவம்.

ஓ❖ஓ

ஜீவிய மணி

வாழ்க்கையில் சாமர்த்தியம் பலிப்பதையும், சாமர்த்தியசாலி பொய்யிலும், புரட்டிலும் பெரும் செல்வத்தைக் குவிப்பதையும் பார்க்கிறோம். சாமர்த்தியம் இருந்தால் வாழ்க்கை பலிக்கும். சாமர்த்தியம் இருக்கும்போது பொய் சொன்னாலும் மெய் சொன்னாலும் பணம் சேரும். பொய்யினால் வரும் பணம் அதைப் போலப் பொய்யாகவேயிருக்கும். எதிர்காலத்தில் அப்பணத்தின் விளைவும் அந்தக் களங்கத்தின் வண்ணங்களைத் தாங்கி வரும். மெய்யினால் சம்பாதிப்பது எனிதல்ல. அப்பணம் அதற்கேற்றபடி இருக்கும். எதிர்கால விளைவுகள் மெய்யின் வண்ணத்தைத் தாங்கி வரும். வாழ்க்கையில் யார் எதை நாடுகிறார்களோ, அவரவர்கள் தங்களுக்கேற்றதைப் பெறுகிறார்கள். அன்னையை வாழ்க்கையில் ஏற்றுக்கொண்டின் பொய்யினால் சம்பாதிக்க முடியாது. அப்படி ஓரளவு சம்பாதித்தாலும் அடுத்த கட்டத்தில் அதை இழக்க நேரிடும். மெய்யினால் மட்டுமே சம்பாதிக்க முடியும்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

Infinity (அனந்தம் - அந்தம் என்றால் முடிவு, முடிவற்றது அனந்தம்)

மனிதன் கண்டவை சிறிய ஊர், அரிதான சிறு சந்தர்ப்பம். வாழ்வது உள்ளுரில், அறிவது கொஞ்சம். அனந்தம், முடிவற்றது. அளவில்லாதது எதையும் அவன் பார்த்ததில்லை. பார்த்திருந்தால் மனதில் நிற்பதில்லை. கடலும், வானும் அனந்தம். கடல் அனந்தமில்லை. காணும் பார்வைக்கு முடிவுண்டு. பார்வையின் முடிவைக் கடந்தும் கடவிருப்பதால் மனிதன் முடிவுடையதை, முடிவற்றதாக, அனந்தமாகக் கருதுகிறான். வானம் முடிவற்றது. கடலைவிட வானம் முடிவற்றது. என்றாலும் வானத்திற்கு முடிவில்லையா, நம் பார்வைக்கு முடிவுண்டா எனில், கடல் போல் வானமும் முடிவற்றதல்ல எனக் கொள்ளலாம். பெலிஸ்கோப் வந்தாலும் இலட்சம், கோடி மைல் கடந்து பார்த்தாலும் வானவெளி முடிவற்றிருந்தால் அது அனந்தம். வெளி கடல் போன்றது. தத்துவப்படி காலம், இடம் அனந்தம். இடம் என்பது வெளியைக் கடந்தது. வெளியிடத்தில் உள்ளது எனலாம். அனந்தம் இடத்திற்கு உண்டு, காலத்திற்குண்டு. எண்ணத்தில் அனந்தம் செயல்படுகிறது. கற்பனை அனந்தத்திற்குப் பேர் போனது. எண்ணுக்கு முடிவில்லை. இதுவே கடைசி என் எனக் கூற முடியாது. இவ்வளவும் புரிந்தபின் உபநிஷதம் கூறும் விளக்கம் “எடுத்தால் குறையாது, வளர்த்தால் பெருகாது” என்பதைக் கேட்டவுடன் மனம் ஸ்தம்பித்துப் போகிறது. மேலும் “அது நகராது, பிழிக்க முயன்றால் முன்னே போகும்” என்பது மற்றொரு விளக்கம். அத்துடன், “துண்டினுள் துண்டாடப்படாதது” என்பது அடுத்த விளக்கம். உபநிஷதம் கூறுவதை நாம் ஏற்கலாம். ஆனால் அது புரிந்ததாகாது. மனம் இப்படி இருக்கும்பொழுது பகவான், தத்துவம் தடையானால் “அனந்தத்தை அறிவால் விரிவுபடுத்தலாம்” என்கிறார். காலமும், இடமும் அனந்தம் எனில் காலத்தைக் கடந்த அனந்தத்தில் காலம் ஒரு புள்ளி,

இடத்தைக் கடந்த அனந்தத்தில் இடம் ஒரு புள்ளி என்கிறார். எது புரிகிறது, எது புரியவில்லை என்று அறிவு தன்னிலை இழக்கிறது. சில உதாரணமும் தர முடியாத இடம் இது. இருந்தாலும் அரையும் குறையுமாக ஏதேனும் சொல்லலாம். 1000 ஏக்கர் நிலம் 1000 இலட்சம், 1000 கோடியானாலும், அப்பணத்தை வைக்க ஓர் அறை போதாது என்றாலும் ஒரு செக்கில் அப்பணம் அடங்கும். அனந்தம் என்பதைக் கோடாகக் கருதினால் முன்னும், பின்னும் நீஞும். பகவான் அது boundless finite முடிவற்ற கண்டம் என்று கூறுகிறார். கோடு ஒரு பரிமாணம். வலது பக்கமும், இடது பக்கமும் கோட்டை நீட்டினால் ஒரு பரப்பு ஏற்படும். அதுவும் முடிவற்ற பரப்பு.

மேலும் கீழும் கோட்டை நீட்டினால் ஒரு பரிமாணம் எழும். அதுவும் முடிவற்றது. இந்தக் கோட்டிற்குச் சூட்சமப் பரிமாணம் உண்டு, காரணப்பரிமாணம் உண்டு. கோடு ஜூடம். ஜூடத்தை மனத்தால் சிந்தித்தால் அதற்கு மனத்தின் சூட்சமப் பரிமாணம் எழும். ஜூடத்திற்கு உயிர் (பிராணன்) வந்தால் உயிரின் சூட்சமப் பரிமாணம் எழும். ஜூடத்திற்கு ஆன்மா உண்டு. ஆன்மா சூட்சமமானது. ஜூடத்தை ஆன்மாவுக்கு நீட்டினால் ஆன்மீக சூட்சமப் பரிமாணம் உண்டு.

ஜூடத்திற்குச் சத்திய ஜீவியம் உண்டு. ஜூடத்தைச் சத்திய ஜீவியத்திற்குத் திருவுருமாற்றி நீட்டினால் ஜூடத்தின் காரணப் பரிமாணம் எழும். எனவே பரிமாணங்கள் பல. கோடு ஜூடமானாலும் நீளம் ஒரு பரிமாணம், அகலம் அடுத்த பரிமாணம், பரப்பு ஒரு பரிமாணம், பரிமாணம் ஒரு பரிமாணம். அதே போல் சூட்சம, காரணப் பரிமாணங்கள் உள். இத்துடன் காலம், இடத்திற்குரிய பரிமாணங்களும் உள். பரிமாணங்களும் அனந்தம்.

அனந்தம் அனந்தமான பரிமாணங்களை உடையது.

பகவான் அனந்தத்தைப் பற்றிய கருத்தை விரிவுபடுத்தச் சொல்கிறார். மனம் சத்திய ஜீவியமானால், மனத்தின் அனந்தம் சத்திய ஜீவிய அனந்தமாகும். அதே போல் ஜூடமும் அனந்தமாகும். உயிரும் அனந்தமாகும். மனமும் அனந்தமாகும்.

உலகில் உள்ள அனைத்தும் அனந்தமாகும். சிறியவை அனந்தம், பெரியவை அனந்தம், நல்லது அனந்தம், கெட்டது அனந்தம், பிரியம் அனந்தம், வெறுப்பு அனந்தம். அனைத்து குணங்களும் அனந்தம்.

அனந்தம் என்ற அம்சமில்லாதவையில்லை.

கண்டம் சிறியது, அகண்டம் பெரியது. அகண்டத்திற்கு அனந்தமுண்டு என்றால் ஏற்கலாம். அகண்டத்திற்கு எதிரான கண்டம் அனந்தமானதா? Physics அணுவிற்கு அனந்தம் உண்டு என்கிறது. ஆன்மீகம் கண்டத்திற்கு அனந்தம் உண்டு எனக் கூறுகிறது. மனம் அகந்தையை ஏற்று சுயநலமாகச் செயல்பட்டால், மனிதனுக்குப் பிரச்சனை எழுகிறது. பரந்த மனப்பான்மையை மனம் ஏற்று அகந்தையை இழந்தால் மனம் அனந்தத்தை நோக்கிக் கெல்கிறது.

மனம் அனந்தமானால் சுவர்க்கம் வாழ்வில் ஏழும்.

அது மனத்தின் அனந்தம்.

பூலோகச் சுவர்க்கம் சத்திய ஜீவிய அனந்தம் அடுத்த கட்ட உயர்வுடையது.

சத்திய ஜீவிய அனந்தம் பூலோகத்திற்கு வந்தால் ஜட இருள் திருவுருமரங்கும்.

அற்புதம் அன்றாட நிகழ்ச்சியாகும்.

பிரளையம் அழியும்.

எஸ்வரன் தெய்வீக வாழ்வை உலகில் வாழ்வான்.

அது சத்திய ஜீவன் பிறந்ததாகும்.

(தொடரும்)

ஒழிஷைக்கிணம்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

எல்லா விஷயங்களும் தவறாமல் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை அறிபவனுக்கு எந்த விஷயமும் எதனோரும் சம்பந்தப்பட்டில்லை என்ற அனுபவம் உண்டு.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

நாம் பிறந்த நாடு நம் சுபாவத்தின் மீது அதன் முத்திரையையிடும். அது தவிர்க்க முடியாதது. இந்தியா போன்ற உங்களைப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அதிக உணர்ச்சி நிறைந்து காணப்படுவார். ஜூர்மெனிக்குப் போன இந்தியர் ஒருவர் அந்தாட்டு மக்களுக்கு மனம் கல் போலிருக்கிறது என்றார். அடுத்தாற்போல் சுவீடனுக்குப் போனார். அது மேலும் குளிரான நாடு. அவர்கள் மனம் இரும்ப போலிருக்கிறது என்று சொன்னார். பிறருக்கு ஒரு பரிசு கொடுக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் அறியாமல் அதைக் கொண்டு போய்க் கொடுக்க நினைப்போம். அதனால் பலர் ஒரே பொருளைப் பரிசாகக் கொண்டுவரும் நிலையுண்டு. ஒருவர் கொண்டு வந்த பரிசை உடனே அவிழ்த்துப் பார்த்தால், அது அழகன்று என நினைப்போம். ஐரோப்பியர்கள் உங்களுக்கு என்ன பரிசு வேண்டும் என்று கேட்பார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு பரிசு கொடுத்தால் உடனே அதைப் பிரித்து, கொடுத்தவர் முன்பு அதைப் போற்றிப் பேசுவார்கள்.

நாம் வெளிநாட்டுக்குப் போனால் இந்தியர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு சேர்ந்து குடியிருப்போம். அவர்கள் தனித்தனியேதான் வசிப்பார்கள். இருவர் சேர்ந்து வீடு, சூம் எடுக்கும் பழக்கம் அவர்களிடமில்லை. ஒரு புத்தகம் வாங்கினால் நம்மில் அதைப் பலர் படிக்க நேரும். ஒருவரிடமிருந்து புத்தகம் இரவல் வாங்கிப் படிக்கும் பழக்கம் அவர்களிடையேயில்லை. புத்தகம் வாங்கிப் படிப்பதானால் விலை போட்டு வாங்கிப் படிப்பார்கள்.

Q வரிசையில் நின்றிருக்கும் நம்மவர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் இடிக்க மாட்டார்கள். வட நாட்டில் நம்மீது அவர்கள் இடிப்பதும், அதை அறியாமல் நடப்பதும் உண்டு. ரஷ்யாவுக்குப் போனவர்கள், அந்த நாட்டு மக்கள் அன்பைப் பொழிவதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒரு நாள் பழகினாலும் நெடுநாள் பழகியதைப்போல் அன்பாகப் பழகுகிறார்கள். கட்டிப் பிடித்துக்

கொள்வது அந்த நாட்டு வழக்கம். வியாபாரத்திற்காகப் போனவர் அவர்களுடைய நாணயத்தைக் கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டார். நம்முரில் ரூ.100-க்கு விற்கும் பொருளை வாங்கப் போனார். பொருளைப் பார்த்தார். தரமானது. பிடித்துவிட்டது. விலை கேட்டார், எனக்கு அடக்கம் ரூ.7 ஆகிறது. நீங்கள் எவ்வளவு கொடுக்க முடியும் என்று கேட்டதும், நம்மவருக்கு மூச்சே நின்றுவிட்டது. பேரமே இல்லை. 25 வருஷமாக ரஷ்யாவுக்கு ஏற்றுமதி செய்பவர், ‘தனக்குப் பணம் வசூலாகவில்லை என்பதே இல்லை’ என்றார். ஒரு முறை வாடிக்கைக்காரராகி விட்டால் நம் நாட்டிலிருந்து வேறொருவர் விலை மலிவாகக் கொடுக்கின்றார் என்பதற்காக, அவர்கள் வாடிக்கையை மாற்றுவதில்லை. ஜெர்மனிக்குச் சரக்கு அனுப்பினால் பணம் வந்தால்தான் நிலை. நாம் ரூ.500-க்கு உற்பத்தி செய்யும் பொருள் அவன் வாங்கி ரூ.5000-க்கு விற்றாலும், நம்மவர்கள் போட்டி போட்டால் வாய் கூசாமல் ரூ.50-க்கும் கேட்பார்கள் ஜெர்மனி வியாபாரிகள். இந்திய வியாபாரி ஒருவர் சரக்கு அனுப்புவதாகச் சொல்லி பெட்டிகளில் பழைய சாக்கை நிரப்பி பாரிஸூக்கு அனுப்பினார். சிங்கப்பூரில் ரோட்டில் எவரும் எச்சில் தூப்ப முடியாது. சிகிரெட் துண்டுகளை வீச முடியாது. அதிகமான கண்காணிப்பு உண்டு.

பிறந்த நாட்டிற்குரிய பண்புகளை நாம் அறிவோம், அதில் போற்றக் கூடியவை பல. விலக்கக் கூடியவை பல. அவற்றை அறிந்து, அவை நம்மிடம் இருக்கிறதா எனப் பார்த்து விலக்க முயல்வது, முன்னேற்றத்தை வலுவாகப் பிடித்துக் கொள்வதாகும்.

(Religion, Guru, Sect) நாம் பிறந்த மதம், நம் ஆச்சாரியன், நமக்குரிய குலம், நம் சுபாவத்தை நிர்ணயிப்பதில் முக்கியப் பங்கு கொள்ளும். ஒரு மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களை முரடர் என்பார்கள், கிருஸ்துவர்கள் பிறருக்கு உதவி செய்ய முன்வருவார்கள், வீர சைவர்கள் தீவிரமானவர்கள், வைஷ்ணவர்கள் அவர்களைச் சார்ந்தவர்க்கு எதையும் செய்ய முன்வருவார்கள். குருவுக்குரிய குணம் சிஞ்யர்களிடம் காணப்படும். ஒரு மதத்தினுள் பல பிரிவுகளிருக்கும். அவற்றை ஏற்றுக்

கொண்டவர்கள் தங்களை ஒரு குலமாகக் கருதுவார்கள். அதனால்தான் குல தெய்வம் ஏற்பட்டது.

பிரம்மத்தை வழிபடுபவன் சாதுவாக இருப்பான். ஞானியைக் குருவாகக் கொண்டவன் எதற்கும் விளக்கம் கொடுக்க முயல்வான். அத்துவைதம், விசிஷ்டாத்துவைதம் போன்ற கொள்கைகளைப் பின்பற்றுபவர், கிருஸ்துவப் பாதிரியார், அரசியல் ஞானத்தைப் பின்பற்றுபவர், இராமலிங்க சுவாமியின் பக்தர்கள், எந்த விஷயமானாலும், அந்தக் கோணத்தில் பார்ப்பார்கள். தம் கொள்கைக்கு ஒத்துவாராத்தை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். இது மதச் சம்பிரதாயத்தில் ஆரம்பித்து, நாளாவட்டத்தில் நடைமுறையில் எந்த ஒரு விஷயமானாலும், தம் மனத்திற்கு ஒத்துவராவிட்டால், அதை விலக்குவார்கள். அடிப்படையில் தம் மதக் கொள்கையை விட்டுக்கொடுக்கக் கூடாது என்ற நோக்கத்திலிருந்து பிறந்த பழக்கங்கள் இவை. குடும்பம் குடும்பமாகச் சுபாவமாக வரும். ஒரு குரு, மகான், ஆச்சாரியன் போன்றவர்களை பரம்பரையாகப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு, அந்தக் குருவுக்குரிய குணம் சுபாவமாக அமைவதுண்டு.

கிருஷ்ண பரமாத்மா சிறையில் பிறந்தார். வளர்ந்து பெரியவராகும்வரை அவருக்குக் கஷ்டங்கள் தொடர்ந்தன. அவருடைய கீதைக்கு உரை எழுதிய பெரியவர்கள் அனைவரும் இந்த நூற்றாண்டில் சிறைக்குப் போனவர்கள். அவர் பட்டது போன்ற சிரமங்களைப் பட்டவர்கள். இது போன்ற கருத்துகளை முடிவாகவும், பூரணமாகவும் சொல்ல முடியாது. அடிப்படை உண்மை. அது பலர் விஷயங்களில் தவறாது பிரதிபலிக்கும். எந்த அளவில் பிரதிபலிக்கும் என்பதை அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. தலைவருக்கேற்பட்டது தொண்டருக்குண்டு.

ஜாதி, குலம் ஆகியவற்றிற்குண்டான குணங்கள் பரம்பரையாக வரும். மீனவர்கள் வாங்கிய கடனைக் கேட்காமல் கொடுப்பார்கள். மீனவர் கிராமத்தில் ஏராளமான பேருக்கு பாங்க கடன் கொடுத்தது. 100% வசூலாயிற்று. அவர்கள் கடலில் கட்டுமரத்தில் சென்று ஒரு நாள், இரண்டு நாள் கழித்தும் திரும்புவார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் உயிர் பிழைத்தால்தான்

நிச்சயம். கடல் சத்தியத்திற்குக் கட்டுப்பட்டது. நாம் சத்தியத்தை மீறா விட்டால், கடல் உயிரைக் காப்பாற்றும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. கோழுட்டிச் செட்டியாரிடம் வரவு, செலவு வைத்திருப்பவர்கள், கணக்குப் பார்க்காமல் செட்டியார் சொன்னதை ஏற்று வாங்கிக் கொள்வார்கள். நாம் கணக்குப் பார்க்கத் தேவையில்லை. செட்டியார் கணக்கை மறுபடியும் பார்ப்பார். நம் பணம் அவரிடம் இருந்தால் அவரே திருப்பித் தருவார், என்பார்கள். பிறர் பணம் தமிடமிருந்தால், தமக்கு நஷ்டம் வரும் என்று கோழுட்டிச் செட்டியார்கள் நம்புவார்கள். பிராமணர்கள் அளவுகடந்து சுத்தமாக இருப்பார்கள். வேளாளர்கள் பிரியமாக உபசரிப்பார்கள், என்றெல்லாம் ஜாதிக்குரிய நல்ல குணங்களூண்டு. அதேபோல் எதிரான குணங்களும் உண்டு. அவை நிச்சயம் நம்மிடம் ஒரு குடும்பத்திலில்லாவிட்டாலும், ஏதோ ஒரு வகையிலிருக்கும். அவற்றைக் கணைய முன்வருபவனுக்கு முன்னேற்றம் அபரிமிதமாக உண்டு, அதற்களவில்லை.

குடும்பம் என்பது நாம் வார்க்கப்பட்ட அச்சு. அதில் கேள்விக்கிடமில்லை. குரல், நடை, உடை, பாவனை குடும்பத்திலிருந்து நாம் பெறுவன். அதேபோல், சுபாவம், பழக்கம், நடத்தை, நடைமுறை ஆகியவற்றைப் பெரிய அளவுக்குக் குடும்பத்திலிருந்து பெறுகிறோம்.

ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் பொதுவாக, சந்தோஷமாக இருந்தால், அது நல்ல குடும்பம் எனலாம். சந்தோஷம் குடும்பத்தின் சுபாவத்திற்கு அடையாளம். குடும்பத்தைவிட்டு ஓடி வந்தவர்களுக்கும் குடும்பத்தின்மீது பற்று இருக்கும். கணவனை விட்டு மற்றொருவனுடன் ஓடி வந்தவள், கணவன் இறந்ததாகக் கேள்விப்பட்டு தாலியை அகற்றினாள். ஆசாரக் குடும்பப் பெண் விதவையான பிறகு ஒரு டெய்லருடன் சேர்ந்து 3 பிள்ளைகள் பெற்றுக்கொண்டாள். அவளுக்கு நோய் வந்தால் அவன் சமைப்பான். அவன் சமைத்ததை அவள் சாப்பிடால் ஆசாரம் போய்விடும் எனச் சாப்பிடமாட்டாள். 3 பிள்ளைகள் பெற்ற பின்னும் குல ஆசாத்திற்கு உயிருண்டு.

★ ★ ★

உன்னுடைய ஜாதிக்குரிய மலஹீஸத்தை விலக்க வேண்டும்.

அடுத்த ஜாதிக்குரிய நல்ல குணம் உன்னிடமில்லை என்றால், அதைப் பெற முயல வேண்டும்.

உன்னுடைய (sect) இகைத்திற்குரிய உயர்ந்த குணங்களை மேலும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நம்முடைய குடும்பம், ஜாதி, ஜீல்லா, நாடு இவற்றைப் பற்றிப் பிறர் போற்றுவது ஏது எனக் கண்டறிந்து அது நம்மிடம் இருந்தால் வலுப்படுத்த வேண்டும், அதையே மற்ற குடும்பம், ஜீல்லாவைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்து, அதில் எதையாவது நாம் பின்யற்ற முடியுமா என யோசனை செய்வது நல்லது.

சமூகத்தின் அழிம்பட்டத்திலிருந்து வருவார்கள், தங்களை இன்று பரிசோதனை செய்தால் பழைய குணங்கள் ஒன்றிரண்டு இன்றும் இருக்கும். அவை விலக்கப்பட வேண்டியவை.

உன் உறவினர், ஊரார் உன்னை அழித்துக் கட்ட முடிவு செய்து தெரந்தரவு செய்தால், உன்னால் இன்று அதிலிருந்து தப்ப முடியும். எதிர்காலத்தில் அதைத் தடுக்க முடியும்.

அவர்கள் உன்னை அழிக்க விரும்புவது உனக்குள் அதிகப்பட்சத் திறமையால்தான் என உன் மனம் புரிந்து கொண்டால், அவர்கள் தெம்பு பாதி அழியும். ஊராரே எதிர்க்கிண்றார்களே என் செய்வேன் என நினைத்தால், நாம் அழிந்து போவோம். மற்றவருடைய எதிர்ப்பு நமக்கு நல்ல எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று அறிவிக்கிறது என்று முதற்காரணமாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மேலும் நாம் எடுத்த காரியத்தை முடித்தால் எதிர்ப்பு, நட்பாகும் என்று விளங்கினால், எதிராளியின் தொந்தரவுக்கு இடம் குறையும். உன் வீட்டார் மனம் சோர்வடைந்தால், அவர்களுக்கு உன் விளங்கம் பயன்படும். அவர்களும் உன்னை எதிர்த்தாலும், உன் குடும்பம் மனதார உன்னை ஆதரித்தால், எதிராளிக்குத் தோல்வி நிச்சயம். எதிர்காலத்தில் இந்த எதிர்ப்பு வாராமலிருக்க நாம் செய்ய வேண்டியது, இன்று மேற்கொண்டதை வெற்றியாக்க வேண்டும்.

அன்னை பக்தரானால், அவர் தமக்கு அதிர்ஷ்டம் வந்து விட்டது என்று புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எதிரிகள் ஏற்பட்டால், நம் காரியம் பெரிய அளவில் பலிக்கும் என்று பொருள். எதிர்ப்பு அதிகமானால், அன்னையை அதிகமாக நாட வேண்டும். அறிவுக்குப் புறம்பானதை விலக்கி, உங்காராக இருந்தால், எதிர்ப்பு, நமக்கு வெற்றியைக் கொடுக்கும். எதிர்ப்பு மாறி நட்பாகவும், ஆதாவாகவும் ஆகும்.

முதலில் சொன்னதை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். சூட்சமம் அதிலிருக்கிறது, அனைவரும் எதிர்க்கிறார்கள், ஊரே எதிரி, ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும் என்பது உண்மை. ஆனால் நாம் அவர்களைப் பகைக்கவில்லை. நாம் பகைக்க ஆரம்பித்தால் வேருடன் கெடுவோம் என்பது சரி. நாம் ஆரம்பித்ததன்று பகை. அது வேறு. இந்தப் பழமொழி நமக்கு ஏற்பட்டதன்று, நம்மை மற்றவர்கள் பகைக்கிறார்கள், ஆரம்பித்தது அவர்கள்; அப்படியானால் நாம் வேருடன் கெடமாட்டோம். கெட்டால் அவர்களே கெடுவார்கள். பிறர் நம்மை வலிய பகைக்க ஆரம்பித்தால், நமக்குள் திறமையை அவர்கள் கண்டு கொண்டார்கள்; நம் திறமை பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது என்பது பொருள். அதுவே சூட்சமம். அந்தச் சூட்சமத்தைக் கண்டுகொண்டால், நாம் முயன்றால் நம் திறமை பலிக்கும் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அதைச் சாதிக்க முயன்றால் முடியும்; கூடி வரும். அன்னை பக்தரானால் அபரிமிதமாகக் கூடி வரும்.

★ ★ ★

(தொடரும்)

ஓசூலைகீலி

ஜீவிய மணி

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் மனம் மெய்யை நாடனால், வாழ்க்கை பொய்யை விலக்கும் சந்தர்ப்பங்களைக் கொடுக்கும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

பகவான் கல்கத்தாவை விட்டு வந்தபின் போட்டோ எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. 1950-இல் ஒரு உலகப் பிரசித்தி பெற்ற போட்டோகிராபர் வந்தார். அவர் ஆசிரமத்தில் நூற்றுக்கணக்கான போட்டோக்கள் எடுத்தார். அன்னையைப் படம் பிடித்தார். 1950-இல் June-இல் பகவானைப் படம் பிடித்தார். அதுவே நாம் இன்று பகவான் என படமாக அறிவது. இவற்றைப் பற்றிய நிகழ்ச்சிகள் 1990-இல் வெளிவந்தன. போட்டோ பிடித்தால் ஆயுள் குறைவு என ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. இந்த நாளில் ஆயிரக்கணக்காக போட்டோ எடுப்பதால் அக்கருத்தை எவரும் கேட்டுக் கொள்ள மாட்டார்கள். 1950-இல் பகவானைப் போட்டோ எடுத்தவர் கார்ட்டோ பிரசின் என்ற பிரெஞ்சுக்காரர். அவர் வெகு பிரபலமானவர். அவரைப் பற்றி ஒரு புத்தகம் உண்டு. அதில் மகாத்மா காந்தி, ரமண மகரிஷியை அவர் போட்டோ எடுத்ததை அவரே எழுதுகிறார். மகாத்மாவை January 30, 1948 காலை போட்டோ பிடித்தார். அன்று மாலை அவர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். அதே போல் ரமண மகரிஷியை அவர் போட்டோ எடுத்த அன்று மாலை 8.40-க்கு மகரிஷி சமாதியானார். பகவானை June-இல் படம் எடுத்தார். December 5-ஆம் தேதி பகவான் சமாதியானார். இவற்றை நாம் நம் அபிப்பிராயப்படி புரிந்து கொள்ளலாம். உண்மையென ஒன்றுண்டா? யார் நமக்குச் சொல்வார்கள்?

- நிகழ்ச்சிகளின் பின்னுள்ள சூட்சமம் ஏராளம்.
- அதைப் புரிந்து கொள்ளும் திறன் வரும்வரை நிகழ்ச்சிகள் பயன்படா.
- சூட்சமம், நுணுக்கம், இரகஸ்யம் என நான் எழுத ஆரம்பித்துள்ள கட்டுரையில் இக்கருத்துகளைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

அவற்றை விரிவுபடுத்தும் நோக்கமும் எனக்குண்டு.

The Life Divine-இன் சூட்சுமங்கள் 1257 பாராவில்
1257-ஆக உள்ளன.

இந்தச் சூட்சுமங்களைத் தமிழ் மக்கள் ஏற்று அதன்படி
பகவானை ஏற்பது என் சேவையை ஆண்மீக லோகத்தில்
அன்னையும் தமிழரும் ஏற்பதாகும்.

அது பூர்த்தி பெறத் தமிழ் இலக்கணத் தமிழாக,
இலக்கியத் தமிழாக, எழுத்து இலக்கணமும்
இலக்கியமும் இணைந்து, மொழி நயமாகி, உள்ளக்
கதவைத் திறந்து சைத்திய புருஷனைப் படிப்பவர்க்குக்
காட்டுவதாகும்.

இந்த யோகத்திற்கு எல்லாம் கருவி.
எனிய செயலைக் கருவியாக்கும் ஏற்றம் பெற்றவர் குறைவு.
சில நபர்கள், சில இலக்கியம், சில நிகழ்ச்சிகள், கருத்துகள்,
நம்பிக்கைகள் இந்த யோகத்திற்கு மறைமுகமாகப் பெரு உதவி
செய்யும்.

பகவான் கீதையைப் பற்றி ஒரு நூல் எழுதினார்.
அவர் பெரு நூல்கள் 7-இல் கீதையைப் பற்றிய நூல்
ஏராளமாக விற்றது.

படித்தவர் ஏராளம்.
கீதையைக் கடந்தது பூரண யோகம் என்றாலும், கீதை
மறைமுகமாகப் பகவானைப் பின்பற்றச் செய்த உதவி பெரியது.
வ. ரா என்ற தமிழ் எழுத்தாளர் ஆசிரமத்தில் ஓராண்டு
தங்கியவர்.

சுத்தானந்த பாரதி நெடுநாள் ஆசிரமவாசியாக இருந்தார்.
பாரதி பத்து ஆண்டுகள் அடிக்கடி பகவானைச் சந்தித்தார்.
பகவான் பாரதிக்கு முதலிடம் தந்தார்.

பாரதியின் யோகக் கருத்துகள், அரசியல் கருத்துகள்
அனைத்தும் பகவானுடையது.

பாரதி எழுதியவை பெரும்பாலும் பகவானால் தரப்பட்ட
ஆண்மீக வரம்.

பாரதி அதை ஏற்கமாட்டார்.
பாரதிக்கு ஸ்ரீ அரவிந்தர் தன்னைப் போன்ற தேசபக்தர்.

வ.ரா 1910-இல் வந்து பாரதியைப் பார்த்து பகவானைச்
சந்திக்க வேண்டும் என்ற பொழுது “என் அந்த முரடனை
நீங்கள் காண வேண்டும்” என்று பாரதி கேட்டார்.

பாரதி சென்னைக்குப் புறப்பட்டதை பகவான் ஏற்கவில்லை.
பாரதி எவர் பேச்சையும் கேட்பவரில்லை. பாரதி ஒரு புயல்,
புரட்சி. காந்தியை ஆசீர்வாதம் செய்தார். என்றாலும் பாரதி
பாடல்கள் தமிழரை உயிர்ப்பித்தது உண்மை. அவர் தேசபக்திப்
பாடல்கள் நாட்டிற்கு ஜீவன் அளித்தன. பாஞ்சாலி சபதம்
ஜீவனுள்ள காவியம். கண்ணன் பாட்டு உள்ளத்தை உருக்கும்.
அவரைப் பின்பற்றி பாரதிதாசன் ‘கண்ணனவன் என்னகத்தில்
கால் வைத்த நாள் முதலாய் எண்ணமெல்லாம் அன்னவன் மீது
ஏகியபின் மீனவில்லை’ எனப் பாடினார்.

பாரதி பாடல்களில் நம் உள்ளத்தைத் தொடும் வரிகளைப்
பாட்டுகளை மனப்பாடம் செய்வது யோக உற்சாகமளிக்கும்.

யோகமே வாழ்வு, வாழ்வே யோகம் என பாரதி கூறுவது
பரம்பரைக்கு எதிரானது. பகவான் கூறுவது.

(தொடரும்)

ஒஃஜெஸ்ஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பழக்கம் ஒரு வகையில் பொல்லாதது. கர்ம பலன் நம்மைத்
தொடர்கிறது. கர்ம பலன் ஒரு பழக்கத்தின் வழியாக வெளிப்புமானால்,
பழக்கத்தின் பிழையில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டால், பிறகு சுலபத்தில் அது
போகாது. அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் அன்னையின் ஒளி கர்ம
பலனை, அதன் வேரை அறுத்துவிடுகிறது என்றாலும் ஏற்கனவே கர்ம
பலன் ஒரு பழக்கமாகி விட்டதால், வேர் அற்றுப்போனாலும், பழக்கம்
திரும்பத் திரும்ப தான் செய்ததையே செய்வதால், கர்ம பலன் தன்
விளைவுகளை ஓரளவு தோற்றுவித்துக் கொண்டிருக்கும். பொதுவாக,
பழக்கத்தையோ அல்லது கர்ம பலனை மீண்டும் மீண்டும் செய்யும்
பழக்கத்தையோ விட்டொழிக்க முயன்று வெற்றி பெற்றால், கர்மமும்,
அதன் விளைவும் அடியோடு அழிந்து விடும்.

வாழ்க்கையை நம் வழிக்குக் கொண்டு வரும் இரகசியங்கள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: பீர் கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகன்நாதன்

34. அன்னையின் கருத்துப்படி பார்த்தால் கழனமாக இருந்தாலும் நம்மால் அதிகப்பட்சம் என்ன செய்ய முடியுமோ அதை நாம் சாதிக்க வேண்டும். இந்த மனப்பான்மையுடன் நாம் செயல்படும்பொழுது முடியாது என்று நினைத்த விஷயங்கள் எல்லாம் முடியும் என்ற நிலைக்கு வருவதைப் பார்க்கலாம்.

மனித செயல் மகத்தான செயல். இறைவன் மனித நிலையில் செயல்படும் நேரம் அது. இறைவன் மனிதன் மூலம் செயல்படும்பொழுது தன் திறமையைப் பயன்படுத்தாமல், மனிதனின் இச்சைக்குட்பட்டு செயல்படுகிறான். மனிதன் தன் வாழ்வில் செயல்படும்பொழுது இறைவனுக்கு முழுச்சுதந்திரம் கொடுத்தால், இறைவன் மனித தர்மத்தை நிலைநிறுத்துவான். தர்மம் என்பதை பகவான் விளக்கும்பொழுது “அதிகப்பட்ச இலட்சியத்தை மனிதன் ஏற்று அதிகப்பட்சம் சாதிப்பது” என்று கூறுகிறார். நான் 17 ஆண்டுகள் ஆசிரியராக இருந்த பள்ளிக்கட்கும், பாடத்திற்கும் எந்த சம்பந்தமுமில்லை. அவை இம்மாவட்டத்தில் தலைசிறந்த பள்ளிகள். உள்ள சுந்தரப்பத்தில் அதிகப்பட்ச முயற்சியால் 7-ஆம் வகுப்பு மாணவர் B.A. பட்டதாரி போல் ஆங்கிலம் எழுதினார். பாஸ் செய்ய முடியாத மாணவன் முதல் மார்க் வாங்கினான். பள்ளியின் 125 வருட வாழ்வில் பெறாத சிறப்பைக் கணிதத்தில் ஒரு முழு வகுப்பும் பெற்றது. என் முயற்சி சிறியது. கிடைத்த பலன் பெரியது. தொழில் எதுவானாலும் நாம் முடியாது என நினைப்பது முழு முயற்சியால் அபரிமிதமாக முடிவது உலக அரசியலிலும், நாட்டின் உணவு உற்பத்தியிலும், கல்லூரிகளில் சொல்லிக் கொடுக்கும் பாடத்திலும், கம்பெனிகளில் நடக்கும் வேலைகளிலும் உச்ச கட்டத்தில் நாம் காணகிறோம். இதன் உள்ளுறை கருத்தென்ன?

மனிதன் சராசரியானவன். அவன் வேலை அதில் பாதி உடலும் உயிரும் ஒன்றியிருக்கும் அளவிற்கே மனிதன் வேலை செய்வான்.

இது பொதுவாக 100-இல் 5 பங்கு. மேலை நாடுகள் கடந்த 500 ஆண்டுகளாக நாகரீகம் பெற்றவை. இந்தியா 500 ஆண்டுகளாகச் சீரழிந்தது. பழம்பெருமையைக் கருதாமல், இன்று அமெரிக்காவில், வேலை செய்யும் இந்திய டாக்டர்கள் theoretical knowledge-இல் அமெரிக்கரைவிட உயர்ந்தவர், practical experience குறைவு எனக் கூறுகிறார். இதய ஆப்பரேஷனுக்கு 3 லட்சம் செலவான நேரம், 30,000-த்தில் இங்குச் செய்ய முயன்று வெற்றி பெற்றது Apollo Hospital. சமீபத்தில் சௌனாவில் கட்டடக் கலையில் சிறப்பெய்த முயன்று 15 நாளில் 10 மாடிக்கட்டடம் 110 அறையுடன் கட்டினர். இது வழக்கப்படி ஆறு மாத வேலை. Efficiency என்பதை அதிகப்படுத்த சக்தி energy, நேரம், இடம், planning, thought பயன்படுவதைச் சோதனை செய்தால், நேரம் பாதியாக, அதிலும் பாதியாகக் குறைவதைக் காணலாம். இவை உலகுக்குப் புதியதல்ல.

உலகில் மாபெரும் சாதனைகளைச் செய்தவரில் பெரும்பாலோர் சாதாரண மக்கள். எடுத்த காரியத்தைக் கைவிடாமல் செய்வது அனைவருக்கும் உரியதல்ல. மனிதன் சாதிக்க நினைப்பதில்லை. ‘வாழ’ப் பிரியப்படுகிறான். வாழவது எனில் ‘நிம்மதியாக வாழ வேண்டும்’ என்பது நினைவு. அதற்கு என்ன அர்த்தம்? “நான் எதுவும் செய்யக்கூடாது. எனக்குப் பொறுப்புகள் தேவையில்லை. உரிமைகள் வேண்டாம். என் ஆசைகளை எனக்காகப் பிறர் நிறைவேற்ற வேண்டும்” என்று நினைக்கிறான். பெரிய குடும்பங்களில் 20 அல்லது 30 பேருண்டு. இன்றும் கிராமப்புறங்களிலும் பெருநகரங்களிலும் அது போன்ற குடும்பங்கள் சில உண்டு. அங்குச் சோம்பேரி, சுயநலமி, வெட்கம் கெட்டவர், சொரணையற்றவர், திருட்டு மனப்பான்மையுள்ளவர் ஓரிருவர் இருப்பார்கள். அது போன்றவரை எவரும் அறிவார். எனக்கு ஒரு சிலரைத் தெரியும். நாகரீகம் கருதி அக்குடும்பங்களில் அவர்களை அளவுகடந்த மரியாதையுடன் நடத்துவார்கள். அது அவர்கட்குப் பெரும் செளகரியம். பெரிய மனிதராக நடந்து மரியாதையும், வசதியும்

பெற்று பல ஆண்டுகள் வாழ்க்கை நடத்துபவருண்டு. அவர்களில் ஒரு சிலர் தங்களை இலட்சியவாதியாகக் கருதி வியந்து பாராட்டி பிறரிடமும் சுறுவர். இதுவே ‘மனித இலட்சியம்’. பெரும் ஸ்தாபனங்களை நாடி இம்மனப்பான்மையுள்ளவர் சாதுரியமாக நுழைந்து தங்கிவிடுவதும் உண்டு. இதர நபருக்குரிய மனப்பான்மை இதுவே. வெட்கப்படுவதால் ஓரளவு வேலை செய்வார்கள். ஒரு பெருநகரத்தில் அதிகப்பட்ச வேலை செய்பவரை, ஆபீஸ், கோர்ட், கல்லூரி, கம்பெனிகளில் தேடினால் 25,000 நபர்களில் 10 அல்லது 20 பேரே தேறுவார்கள்.

ஒரே வருமானமுள்ள ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் உள்ள குடும்பங்களில் ஒன்றில் பிள்ளைகள் அளவுகடந்து உயரும்பொழுது அடுத்த குடும்பத்தில் பிள்ளைகள் ஆட்டோ ரிக்ஷா ஓட்டுவதைக் காண்பது இந்திலை உலகில் நிலவுவதால்தான். முழு முயற்சியை செய்பவரில்லை. அப்படிச் செய்பவர் சிறிது நாளில் கைவிட்டு விடுவர். ‘அஞ்சகும் மூன்றும் அடுக்காய் இருந்தால் அறியாப்பெண்ணும் கறி சமைப்பான்’ என்பது முடியாத நேரத்திலும் எதையும் முடிக்க முடியும் என்பதைக் குறிக்கும். சிதம்பரத்தில் சத்திரிமில்லாத தெரு இல்லை. சில தெருக்களில் பல சத்திரம் உண்டு. அண்ணாமலைச் செட்டியார் 1900 வாக்கில் தகப்பனார் பெயரில் அங்கு ஒர் உயர்நிலைப் பள்ளி நிறுவினார். 1920-இல் தாயார் பேரில் ஒரு கல்லூரி நிறுவினார். 1928-இல் தன் பெயரில் சர்வ கலாசாலை நிறுவினார். செட்டி நாட்டில் இவரைவிட உயர்ந்த பணக்காரர்கள் ஏராளமாக உண்டு. அது மட்டுமல்லாமல் ஒரு பாங்கு, ஒரு insurance கம்பெனி, ஒரு கார்ப்பரேஷன் நிறுவினார்.

64 மூக்கள் உள்ள செட்டிநாட்டு மாளிகைகளை செட்டி நாட்டிலும், சென்னையிலும் கட்டினார். இவரைப் பின்பற்றி அழகப்ப செட்டியார் நிறுவிய கல்லூரி இன்று பல்கலைக்கழகமாக இருக்கிறது. இவர்கள் போன்றவர் அன்று தமிழ்நாட்டில் பலநூறு பேருண்டு. நாமோ, அதிகப்பட்ச முயற்சியை மேற்கொள்வதில்லை. இலாபம், சாதனை, திறமை, கல்வி, பண்பு, குடும்ப உயர்வு ஆகியவற்றுள் மனிதன் சிறந்த மனிதனாக இருக்க முயல்வதில்லை. கல்லூரிகளில் மாணவர்களோ. ஆசிரியர்களோ

வகுப்புக்கு வராத நிலை 1980 முதல் ஆரம்பித்துப் பரவலாகிறது. சர்க்கார் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் பள்ளிக்கு வந்து மாதக்கணக்காகிறது என்றால் அதிகப்பட்ச முயற்சியைப் பற்றி எப்படிப் பேசுவது?

35. நாம் ஏற்றுக்கொண்ட உயர்ந்த இலட்சியத்திற்கு நாம் உண்மையாக இருந்தோம் என்றால் நம்மைச் சுற்றியுள்ள சாதாரண வாழ்க்கை நமக்குக் கட்டுப்படுவதைப் பார்க்கலாம். ஒுகவே வாழ்க்கை நமக்குக் கட்டுப்படுவதின் அளவு என்பது நம்முடைய இலட்சிய ஈடுபாட்டிற்கு நாம் காட்டும் சின்னியாரிடிக்கு சமம் என்று எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இலட்சணமானது இலட்சியம். இலட்சியம் உயர்ந்தால் அத்துடன் வாழ்வும் மனமும் உயரும். மனிதன் எளிமையானவன். அலட்சியம் அவன் சுபாவம். கவனக்குறைவு, பராமுகமாகி, அலட்சியமாக அசையாத சுபாவமாகியது இந்தியரின் “பண்பு”. இந்தியா ஆன்மீக நாடு. இங்கு அரசனுக்குப் பதவியுண்டு. அந்தஸ்து அவனுக்கில்லை. அது ஆன்மீகச் சிறப்புள்ள ரிஷிக்கே உரியது. அவனுக்கு இவன் துரும்பு. அரசன் ஆச்சாரியனைக் கூப்பிட்டனுப்பலாம். ரிஷியை அவனே போய் நமஸ்காரம் செய்து பார்க்க வேண்டும். ரிஷி என்பவரை துறவி என அறிவோம். அவர் பத்மாசனமிட்டு வீற்றிருப்பதாகக் கற்பனை செய்கிறோம். அவர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தால் பல நாட்கள், சில மாதங்கள் அப்படியேயிருப்பார் என அறிவோம். அந்திலை மனித இலட்சியமாகிறது. பத்மாசனமிட்டு தியானத்திலாழ்ந்து சமாதியை அடையும் துறவியை நினைந்து மனிதன் வீட்டில் தின்னணையில் சும்மா உட்கார்ந்து எழுந்திருக்க மறுப்பது எனிய மனிதன் உயர்ந்த இலட்சியத்தை அலட்சியமாக மாற்றும் மார்க்கம்.

நாம் ஏற்ற உயர்ந்த இலட்சியம் பொதுச்சேவையாக இருக்கலாம். குடும்பப் பொறுப்பாகவுமிருக்கலாம். ஒரு வகையில் குடும்பப் பொறுப்பு பொதுச்சேவையைவிடக் கழனம், உயர்ந்தது. நட்பு நயமானது. நட்பைப் பெற்றவர் நாளிமுக்கம் கண்டவர். நட்பு நெஞ்சுக்குரியது. பக்திக்குப் பேர் போன இந்த நாட்டில் பக்தியின் உச்சக்கட்டம் மனிதன் இறைவனைத் தலைவனாக ஏற்பது. இதே பாரம்பரியத்தில் அதனினும் உயர்ந்த இடம்

உண்டு. தலைவனை நண்பனாக ஏற்று மகிழும் மனநிலை அது. நட்பு நயமிகுந்த நேரம், பக்தியைக் கடந்து பரமனையும் சமமாக நடத்தும். அதன் உன்னத நிலையையே பார்தி ‘தாளினைக் கைக்கொண்ட நிலை’ எனக் கூறுவது. இது நம் பரம்பரையில் இல்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தம் குடும்ப வாழ்வில் நெகிழ்ந்து உயரும் நிலை இது. பொதுத் தொண்டு, சாத்திரம் பயில்வது, போர்க்களம் அமர்க்களமாவது எதுவானாலும், இலட்சியம் உயரும்வரை அதைச் செயல்படுத்துவது இலட்சிய புருஷனின் இயல்பு. அது நிகழும்பொழுது நம்மைச் சூழ்ந்த வாழ்வும், உலகமும் அதையறியாமல் நமக்குக் கட்டுப்படுவதை நாம் காணலாம். எந்த நேரமும், எந்த நிலையிலும் இலட்சியம் இதயத்தை நிரப்பும். வாழ்வை வெல்லும். வாழ்வு அடங்க முயலும். முயன்ற வாழ்வு சேவை செய்யும். சேவையில் தன்னைப் புனிதப்படுத்திக் கொள்ளும். புனிதமான சேவை வாழ்வின் புலமை.

அன்னை ஸ்ரீ அரவிந்த ஆஸ்ரமம் நிறுவியபொழுது, பல்பு போடுவதிலிருந்து, மலர்களை கட்டுவதுவரை தானும் வேலையில் ஈடுபட்டார். அன்னையின் இராஜ்யம் ஆன்மீக சாம்ராஜ்யம். அங்கு அரசு கொலு வீற்றிருப்பது “கர்மம்”. வேலையென நாம் அறிவது. சாதகன் மனிதன். கர்மம் அரசன். கருமமே கண்ணானவரே சேவக்குரியவர். பாண்டி எலக்ட்ரிக் சப்ளை அந்த நாளில் அறுபடுவதில்லை. அரிது. எனினும் அன்னை ஒரு ஜென்ரேட்டர் ஏற்பாடு செய்தார். அது அவருடைய வேலையின் இலட்சியம். எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களையும் முன்கூட்டி நினைத்து தக்க பாதுகாப்புச் செய்வது அவர் இயல்பு. அந்த ஜென்ரேட்டருக்கு மின் சப்ளை வேலை கொடுப்பதில்லை. அந்த ஜென்ரேட்டரைக் கண்காணிக்க ஓர் சாதகரை அதனருகில் ஸ்ரீல் மீது உட்கார வைத்தார். அவர் சிலை போல் வீற்றிருப்பது கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். எந்த வேலையிலும் பேச்சுத்துணை அன்னையறியாதது. சாதகனுக்கு உறுதுணை உள்ளுறை தெய்வம். அது மனித குருவைக் கடந்த நிலை. ஆசிரம கேட்டில் வருபவரை வரவேற்க சாதகர்கள் உண்டு. அவர் கடமை நிற்பது. பேசும் பழக்கம் அவருக்குக் கூடாது. சாதகர்கள் அடுத்த சாதகரை சந்திக்கவோ, சந்தித்துப் பேசவோ அனுமதியில்லை. நட்பு

உயர்ந்தது. என்றாலும் சேவையில் நட்புக்கு அனுமதியில்லை. சேவையைச் சேவையாகச் செய்ய மனம் சேவையில் ஈடுபட்டுக் கரைய வேண்டும். அந்நிலையில் சூழலின் வாழ்வு கட்டுப்படும். விலங்கினம் அமைதியுறும். தாவரம் அசைவிழக்கும். அது இலட்சிய உயர்வின் உள்ளுறை இயல்பு.

அந்நிலைக்கு பயமில்லை. அது கள்ளம் கபடமற்ற தூய நிலை. இங்கிலாந்தில் பள்ளி ஆசிரியருக்கு நம் நாட்டு குருவின் அந்தஸ்துண்டு. பள்ளித் தலைமையாசிரியருக்கு பள்ளியில் அரசு பதவியுண்டு. பிரதமரானபின் பேராசிரியரின் ஆசி பெறப் போனவர், உலாவும் பேராசிரியர் பின்னால் நெடுந்தூரம் போனபின்னும் அவரை அழைக்க மனமில்லாமல் அவர் கண்ணில் படும்வரை காத்திருந்த செய்தியுண்டு. அரசன் பள்ளிக்குள் வந்தாலும் பள்ளியுள் அரசனும் எனிய பிரஜையே. பள்ளித்தலைமை ஆசிரியருக்கே அங்கு அதிகாரம். அரசன் தன் hat-ஜீ எடுத்து விடுவது முறை. தலைமையாசிரியர் hat உடனிருப்பது முறை. இடம் சிறியதானாலும் இலட்சியம் பெரியது. வாசுக்கியின் ஊசியும், தண்ணீரும் இன்றுவரை பண்பின் அரசாட்சியில் உண்மை. காலம் மாறும். தோற்றம் மாறும். பண்பின் முக்கியத்துவம் காலத்தால் மாறாது, உயரும். கற்பு என்பது உடலின் தூய்மை. அத்துடன் உள்ளத்தின் தூய்மையுடையது. கற்புக்கு அவற்றுடன் ஜீவனின் தூய்மைக்கும் உரிமையுண்டு. கற்பு சமூகப் பண்பு மட்டுமல்ல. சொத்துரிமையை தான் பெற்ற பின்னைக்கட்டுத் தாய் பெற்றுக்கூட அவள் ஏற்ற கட்டுப்பாடு கற்பு என்று சரித்திராசிரியர் கூறுவது சமூகத்திற்குரியது. காலத்தைக் கடந்து காலனை வெல்லும் வலிமையுடையது கற்பு.

(தொடரும்)

ஏக்ஜிஜிக்ஷன்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தானே நடப்பது தர்மம் தழைப்பது.
நாமே செய்வது ‘நான்’ செயல்படுவது.

அன்பர் அனுபவம்

V. ஸக்ஷி, திண்டுக்கல்

ஸ்ரீ அன்னைக்கும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும் எனது நன்றியுடன் இந்தக் கடிதத்தைத் துவங்குகிறேன்.

எனது பெரிய மகள் 2011-ஆம் ஆண்டு பொறியியல் பட்டப் படிப்பு முடித்தாள். ஆனால் அவளது கல்லூரியில் campus selection அந்த காலக் கட்டத்தில் இல்லை. அதனால் படிப்பு முடிந்தவுடன் அவளுக்கு வேலை கிடைக்கவில்லை. சில மாதங்கள் உள்ளுரிலேயே இருந்தாள். அன்னைக்கு அவளால் முடிந்த சேவைகளைச் செய்வாள். பிறகு அவள் சென்னை சென்றாள். கொஞ்ச நாட்கள் அங்குத் தங்கி வேலை தேடினாள். ஆனால் செலவுகள் அதிகமானதே தவிர வேலை கிடைக்கவில்லை. பிறகு ஊருக்கே வந்துவிட்டாள். பிறகு அவளது தோழி ஒருத்தியின் அறிவுரையின் பேரில் IBPS EXAM அதாவது வங்கித் தேர்வு எழுதுவதற்கு தயார் செய்து வந்தாள். ஸ்ரீ கர்மயோகி அப்பாவின் முழு ஆசியுடனும், ஸ்ரீ அன்னையின் அருளாலும் முதல் தேர்விலே அவள் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டாள். அதுவும் உள்ளுரிலேயே அவளுக்கு தேசிய வங்கியில் கிளார்க் வேலை கிடைத்து அன்னை அருள் செய்து விட்டார். நன்றி அன்னையே!

எனது தாயாரின் ஸ்ரீவீகச் சொத்து பல ஆண்டுகளாக எனது தாயாரின் சகோதரர்களிடம் இருந்தது. எனது தாய் உயிருடன் இருந்த போதே அவரது சகோதரர்கள் அவருக்குக் கொடுக்கவில்லை. நான் அந்த விஷயத்தை அன்னையிடம் கூறி பிரார்த்தனை செய்தேன். பிறகு ஸ்ரீ அன்னையின் பரிபூரண அருளால் அந்தச் சொத்து எங்களது கைக்கு வந்துவிட்டது. நன்றி அன்னையே! அன்னையின் அன்பிலும், அரவணைப்பிலும் நாங்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்து வருகிறோம். எங்களுக்கு தாயாகவும், ஆசானாகவும், மருத்துவனாகவும், வழி காட்டியாகவும் இருந்து ஸ்ரீ அன்னையும் பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரும் எங்கள் குடும்பத்தை வழி நடத்துகின்றனர். ஸ்ரீ அன்னைக்கும், பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தருக்கும், ஸ்ரீ கர்மயோகி அப்பா அவர்களுக்கும் எங்களது கோடான கோடி நன்றியினை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ங்கீசுகீலம்

Anything Pursued in Excess Leads to Opposite Results

எதையும் அளவு கடந்து நாடனால் அதன் விளைவு எதிராக இருக்கும்

N. அசோகன்

வாழ்க்கை எப்போதுமே அளவுக்குட்பட்ட செயல்பாட்டையே விரும்புகிறது. மிகக் குறைவாகவோ அல்லது மிக அதிகமாகவோ செய்தாலோ அதற்குண்டான விளைவுகள் எமாற்றம் தருவதாகவே அமைகின்றன. மகாத்மா காந்தி அவர்களை எடுத்துக் கொள்வோம். அஹி மசையை அவர் அளவுகடந்து பின்பற்றினார். மக்களுடைய இயற்கையான வன்முறை உணர்வுகளை அடக்கி ஆளு வைத்தார். நாம் கேட்ட விடுதலை நாட்டிற்குக் கிடைத்தாலும், அதேசமயத்தில் இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்குமிடையே பயங்கர இனக்கலவரம் வெடித்து, ஏராளமானவர்கள் உயிர் இழந்தார்கள். இந்தச் சம்பவம் காந்திஜி அவர்களின் அஹி மசை கொள்கையை அர்த்தமற்றதாக்கியது. இந்தக் கட்டத்தில்தான் மக்களிடையே ஆங்கிலேயர்கள்மேல் எழுந்த இயற்கையான வன்முறைகளை அடக்கி வைக்கச் சொன்னதால் அவை இந்துக்கள் மற்றும் முஸ்லிம்களுக்கிடையே திசை திரும்பி வெடித்து விட்டதாக அவர் உணர்ந்தார். இப்படியில்லாமல் ஆங்கிலேயர்கள்மேல் எழுந்த வன்முறை உணர்வை அனுபவித்திருந்தால், விடுதலை வாங்கிய சமயம் இனக் கலவரத்தில் ஈடுபடும் அளவிற்கு போதிய என்றிமக்களிடையே இருந்திருக்காது.

இம்மாதிரியே அன்னை பக்தர்கள் விஷயத்தில் அளவுகடந்து எதைச் செய்தாலும், அதன் விளைவுகள் எதிராகப் போவதைக் காணலாம். 1990 அளவில் சென்னையில் வசித்துக்கொண்டிருந்த ஒரு அன்னை அன்பர் அன்னைக்கு தினசரி புஷ்பாஞ்சலி செய்வதில் தீவிர ஆர்வம் காட்டி வந்தார். அவரின் பூஜையறையில் பாதியிடம் புஷ்பாஞ்சலியால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். மீதி இடத்தில்தான் அன்பர்கள் அமர்ந்து தியானம் செய்ய வேண்டும். அவருடைய பிறந்த நாளன்று ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களிடம்

பிரசாதம் வாங்கிக் கொள்வதற்காக ஒரு நாள் முன்பே இங்கு வந்தார். வருவதற்குமுன் மகனிடம் நிறைய பூ வாங்குவதற்கு பணம் கொடுத்துவிட்டு வந்தார். மறுநாள் காலையில் அவருடைய மகன் போனில் இவரைக் கூட்பிட்டான். முந்தையநாள் இரவு ஒரு முக்கிய காங்கிரஸ் பிரமுகர் தீவிரவாதியால் கொல்லப்பட்டதால் நகரம் முழுவதும் பந்த நிலவுவதால், பூவே வாங்க முடியாமல் போய்விட்டதாகத் தெரிவித்தார். அதாவது அவருடைய பிறந்த நாளன்று ஒரு பூக்கூட வாங்க முடியவில்லை. புஷ்பாஞ்சலி என்பது அன்னைமேல் நாம் கொண்டுள்ள பக்திக்கு ஒரு அடையாளச் சின்னம் ஆகும். ஆனால் அதையே அவர் ஒரு பெரிய சடங்காக மாற்றி அதிலிருந்த ஜீவனை எல்லாம் எடுத்து விட்டிருந்தார். அதனாலேயே அவருக்கு முக்கியமான பிறந்த நாளன்று அவரால் ஒரு பூக்கூட வாங்கி வைக்க முடியவில்லை.

எந்த ஒரு அன்பரும் வெளிநடவடிக்கையின்மேல் அதிக நம்பிக்கை வைத்தால், அன்னை அவரிடமிருந்து சற்று விலகி இருப்பார். பெரிய அளவில் புஷ்பாஞ்சலி செய்பவர் சிறிய அளவில் புஷ்பாஞ்சலி செய்பவரைவிட பெரிய பக்திமான் என்று நாம் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. பெரிய புஷ்பாஞ்சலி, பெரிய அளவு படங்கள் என்று அன்பர் இவற்றில் ஆர்வம் காட்டுவது, அவர் மிகவும் physical-ஆனவர் என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனால் இந்த physicality-யிலிருந்து விடுபட வேண்டும் என்று அன்னை சொல்லியிருக்கின்றார். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட physicality-யை அவர் ஆதரிக்கமாட்டார். அதை வற்புறுத்தும் எவரிடமிருந்தும் விலகியே இருப்பார்.

ஒஜைக்ஷன்

ஜீவிய மணி

“பணம் ஓர் இடத்தில் குஷியக் கூடாது. நடமாடுக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பணம் புரண்டு வருகிறதோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு அது பெருகும்” என அன்னை கூறுகிறார்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் ஆன்மீக சிந்தனைகள் - பாகம் 1

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி

சொற்பொழிவு: திரு. M. ஜெகந்நாதன்

சொற்பொழிவாற்றிய தேதி: 6.09.2015

(2) வாதத்தில் தீவிரவாதியானால் உன்னைக் கண்டு பரிதாபப்பட வேண்டும். ஞானம் பரவியுயர்வதைத் தவற விட்டது உன் பாக்கியம்.

வாதம் வென்றால் வாக்கு தோல்வியடையும். லூசி வாதத்தில் முயன்று தோல்வியை நாடினாள். காரியம் அவனுக்கு வெற்றியாகப் பலித்தது. பலித்தபின்னும் லுப்டனுக்குப் புரியவில்லை. செயலில் வாதம் ஒரு பகுதி. அடுத்த பகுதி விஷயம், வழக்கு என்போம். தர்க்க ரீதியாகப் பொதுவாக ஒன்று வென்றால், அடுத்தது தோற்கும். நக்கீரன் வாதம் பிரபலம். பீர்பால் அக்பருக்கு இதன் ஓர் அம்சத்தைப் பெருக்குபவன் வாழ்விலும், மற்றோர் பெரிய அம்சத்தைத் திருமண வாழ்விலும் எடுத்துக் கூறினார். நெடுநாளைய பெருவாரியான அனுபவம் வாதத்தை விட்டுக் கொடுக்க முன் வருவான் வழக்கை ஜெயிப்பான். சிதம்பரம் தீட்சிதர்கள் வாதத்தின் வலிமையை அறிந்தவர்கள். சோழனிடம் வெற்றிகரமாகப் பயன்படுத்தினர். அதே வாதம் சோழனுக்கு அவர்களிடம் வெற்றி பெற்றுத் தந்தது. விவேகம் வாதத்தை வலியுறுத்தாது. துரதி ஷட்டம் வலியுறுத்தும். வெற்றிகரமான வாதத்தின் குணம் மேலும் மேலும் தன்னை வலியுறுத்தச் சொல்லும். அந்த ஆசை காலை வாரி விடும். சர்க்சிலுக்கு அது பள்ளம் வெட்டியது. இந்த நாகரீகத்தின் சிகரத்தை குறள் எளியவரிடம் தோல்வியை ஏற்கும் மனப்பான்மை சான்றோர்க்குரியது எனக் கூறுகிறது. டிராலப் எழுதிய 47 கதைகளில் அவர் உச்சக்கட்டமாக உருவாக்கிய பாத்திரம் Pallisar பாலிசர் என்பவர். உழைப்பாளி, உத்தமன், சேவைக்காக மட்டும் செயல்படுபவர். Gentleman to the core. பிரபுவின் பிரபலம் படைத்தவர். அவரைப் பாத்திரமாகப் படைத்து Prime Minister, Dukes Children என்று இரு நாவல்கள் எழுதினார். அவர் எழுத்து சிகரத்தைத் தொட்ட இடம் இவை.

முதல் நூல் பிரபலமடையவில்லை. அடுத்தது எடுப்பவில்லை. அதில் வரும் பெண் கதாபாத்திரம் மேபஸ். அவள் வாழ்வு தனிப்பெரும் சிறப்புடையது. நாட்டில் 4 பேர் பெற்ற Garter பெற்றவர் தகப்பனார். மந்திரி சபையில் நெடுநாளிருந்தவர், சூதாடி. உயர்ந்த இடம், தாழ்ந்த பழக்கம். சுமார் 10 அல்லது 12 பிரபல இளைஞர்கள் பெரும் சொத்து படைத்தவர் மேபலை மணக்க விரும்பினர். அவள் சொத்து முழுவதும் தகப்பனார், சோகோதரன் சூதாட்டத்தில் போய் விட்டது. பெண்ணின் அழகு பிரபலமானது. எவரும் அவள் அழகிற்கு ஈடில்லை. அழகு சென்தர்யம் - புற அழகு - மட்டுமல்ல. அறிவால் மினிரும் அழகு அவளுடையது. 21 வயதில் அவளுக்கு 30 வயது நிதானம் உண்டு. சொத்து கண்முன் அழிவது அவள் மனத்தைத் தொடவில்லை. மாமன் மகன் Treager டிரிகர். இவளுக்கு சமமான அறிவும், வலிமையும், நிதானமும் உடையவன். இளம் வயது நட்பு இனிமையான காதலாயிற்று. இருவருக்கும் பணமில்லாததால் திருமணம் இயலாது. நட்பு உயர்ந்தது, விஸ்வாசம் முழுமையானது. 21-ஆம் வயதில் இருவரும் திருமணம் இயலாது என முடிவெடுக்கின்றனர். மேபல் அவனுக்கு விடுதலை தருகிறான். அவனை விடுவித்தான். அவளால் மனதால் விடுதலை பெற்று அடுத்தவரை கணவனாக ஏற்க மனம் இடம் தரவில்லை. இந்த நிலையில் சிலவர் பிரிட்ஜ் வருகிறான். இவன் முன்னாள் பிரதமர் பாலிசரின் முதல் மகன். நாட்டில் அதிக சொத்துள்ளவன். அவனால் விளையாட்டிற்காகவும் பொய் சொல்ல முடியாது. மெய் விஷயத்தில் மேபலுக்கும் கிட்டத்தட்ட அதே மன்றிலை. சிலவர் பிரிட்ஜ் புயலாகப் புரள்பவன். பயங்கர வேகத்திலும் மனம் நிதானமானது. நிலையை இதுவரை இழந்தறியான். மேலும் மேபலுக்கு சிலவர் பிரிட்ஜாம் உறவு. அன்று இங்கிலாந்தில் எந்தப் பெண்ணும் விரும்பும் இளைஞர். இவன் கல்லூரியில் சிறு விஷமம் செய்து வெளிவந்தவன். மனம் விஷமத்திலில்லை. வயதும் சந்தர்ப்பமும் விஷமம் செய்தது. படிப்பு போயிற்று. அதை நஷ்டமாகக் கருத முடியாத பெரு வாழ்வு அவன் அக வாழ்வு. சரியில்லாத நண்பர்களைச் சரியாக நடத்துபவன். ரேஸில் அவன் வயதினர் £100

பெற்றாலும் இழந்தாலும் உலகம் வியக்கும். £1000 பவுனை அர்த்தமற்றதாக நினைக்கிறான் என்பதால் £70,000 பந்தயத்தில் வந்து, எமாற்றப்பட்டு, இழந்தான். நிலைகுலையவில்லை, நஷ்டம் கண்ணிற்குத் தெரியவில்லை, மனத்தைத் தொடவில்லை. 12 பேரை மறுத்த மேபலை அவன் நெருங்கி வந்து உண்மையாக மணக்கும்படி கேட்கிறான். வாய்தவறி தகப்பனாரிடம் கூறுகிறான். அவர் மகிழ்ந்து மலர்ந்து பெண்ணை ஏற்க விரும்பினார். 21 வயது பெண் விவேகம், அறிவு, நிதானம், அழகு, அந்தஸ்து நிரம்பி அனைவரையும் கவருகிறான். சிலவர் பிரிட்ஜ் பல முறை வந்து பிரியமாகக் கேட்கிறான். அவனுக்கும் இது பெரிய சந்தர்ப்பம். இந்த நேரம் ஓர் அமெரிக்க அழகி வருகிறான். உலகமே அவனைக் கண்டு அதிர்ந்து பிரமிக்கிறது. அவள் உள்ளம் புரட்சி வீரம் பெற்றது. உருவம் அழகால் சிறப்படைவதற்குப் பதிலாக அழகு அவள் உருவத்தால் உர்சாகம் பெறுகிறது. அனைவரையும் அளவுகடந்து கவரும் அவள் அழகை மேபல் பாராட்டுகிறான். சிலவர் பிரிட்ஜ் தன் நிலையிழந்து அவளுடன் போகிறான். மேபல் பார்த்து மனத்தால் மறுக்கிறான். அவன் அமெரிக்கப் பெண்ணை மணக்க இயலாது என அவள் அறிவாள். தன்னை மறந்து அவளுடன் போகும் சிலவர் பிரிட்ஜ் மனம் திருமண விஷயத்தில் மேபலை ஏற்றுக் கொண்டது அசையவில்லை. தன் தகப்பனாருக்கு முன் தலைமுறை மோதிரத்தை மேபலுக்குப் பரிசாக அளிக்கிறான். மறுத்தாள், வாதத்தை ஆரம்பித்தாள். வாதம் சரியானது. எல்லாக் கேள்விகளும் கேட்கிறான். வாதம் ஜெயிக்கும் என அறிவாள். வாதம் முழுவதும் வென்றது. வழக்கு தோற்றது. தோற்றபின் அவள் எடுக்கும் பெருமுயற்சி, இழந்ததை அவள் ஏற்கும் மனப்பான்மை, இலக்கிய நயத்தோடு எழுதப்பட்ட நாவலிது. சங்கரர் சென்ற இடமெல்லாம் வாதத்தில் வென்றார். நாடு முழுவதும் அவரை 1000 ஆண்டுகள் ஏற்றது. இது பெரு வெற்றி. தத்துவம் உயர்ந்தால் வாதம் வலுவிழக்கும். இன்று நம் நாட்டில் “மாயப் பிரபஞ்சம்” என்பதைக் கேட்கவும் மனிதரில்லை. வாழ்வை உயர்த்தி, பெருமளவில் விரிவுபடுத்தி வாழ்ந்து அனுபவிக்கும் இளைஞர்கள், பெரியவர்கள், 10 A/C, 8 வாட்ச

வைத்துள்ளனர். இவர்கள் வாழ்வில் உயர்ந்த உத்தமர்களில்லை எனினும், அதுபோன்ற உத்தமர் வாழ்விலும் வாழ்வை அனுபவிக்கும் இந்த அம்சம் உள்ளே வந்து ஆக்ரமித்துக் கொண்டது. வாதம் பெரியது. பெரு விஷயங்களையும் காப்பாற்றவல்லது. என்றாலும் அடிப்படையில் வாதம் வாழ்க்கை மினிர உதவாது. ஆன்மீக ஞானம் அதற்குரியதல்ல. பகவான் எந்த விஷயத்தையும் சுட்டிக் காட்டுவார். பிருந்தாவனத்தை அவர் சுட்டிக் காட்டுவது ‘This humorous world’ இந்த இனிய சுவையுடைய உலகின் நகை முகம் என அவர் கூறும்பொழுது வந்த வழியெல்லாம் திரும்பிப் போன வழியெல்லாம் ஞானம் மணிகளாகச் சிதறிக் காணப்படும்

(3) பெரு நூல்களின் சொல் பொய்ப்பதில்லை. அவற்றிற்கு விளக்கம் எழுதுவதில் இதயமும் அறிவும் தவறுகின்றன.

வேதம் வாழ்வின் சிறுமைகளைத் துறக்க வேண்டும் என்றது. உபநிஷதம் சர்வம் பிரம்மம் என்றது. கீதை சரணாகதியை எடுத்துக் கூறியது. ஏசு மன்னிக்கச் சொன்னார். பகவான் வாழ்வனைத்தும் யோகம் என்றார். அறிவில்லாமல் தவறு செய்வது அனைவரும் செய்வது. அறிவைத் தவறு செய்யப் பயன்படுத்துபவன் அயோக்கியன். அறியாமையை அறிவாகக் கொண்டு செய்யும் தவற்றைத் தீவிரமாகச் செய்வது பரவலானது. உருவ வழிபாட்டை மறுத்த புத்தர் சிலையை பெளத்தர்கள் வழிபடுவது பெளத்த மதம். ஞானம் பெரியது. என்றாலும் சிறிய மனிதன் பெரிய ஞானத்தைப் பின்பற்றும் வகையில் தத்துவத்தை நடைமுறையாக மாற்றியமைப்பது ஒரு பெரிய ஆத்மா. அதிலும் தவறு எழுவதுண்டு. தவறு செய்தவன் மனம் மாறினால் அவனை மன்னிப்பது முறை எனில், அவன் மனம் மாறா-விட்டாலும், அவனை மன்னிக்க வேண்டும் என்ற நடைமுறை வந்து விட்டது. வாழ்வைத் துறக்கக் கூடாது, ஏற்க வேண்டும் எனில், வாழ்வை அப்படியே ஏற்பது தத்துவம் என்பது நம்பிக்கையாகிறது. அறிவை வற்புறுத்துவது இலட்சியம் என்றால் நக்கீரன் அகந்தையை வற்புறுத்துகிறான். வாழ்வின்

மீதுள்ள பாசத்தை அறுக்க ‘பற்றறுத்தல்’ ஏற்பட்டால் வாழ்வை துறப்பது வழக்கமாகிறது. உடல் முக்கியமில்லை எனில் குளிக்காமல், உடலைக் கவனிக்காமல், தலையில் அழுக்கு சடையாக மாறுவது இலட்சியம் என்பது பெருமானுக்கே சடையன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. எனிய மனிதனால் எனிய இலட்சியத்தையும் ஏற்க முடியாது. அதனால் அவன் ஏற்க வேண்டியதை தான் ஏற்கும் வகையில் மாற்றிப் புரிந்து கொள்வது, மாற்றி அமைத்துக் கொள்வது அவன் சுபாவம். அமெரிக்கா போன்னின் நம் நாட்டிலிருந்தவரை பின்பற்றாத சடங்குகளை அதிதீவிரமாகப் பின்பற்றுவதைக் காண்கிறோம். திருமணம் முக்கியமெனில் திருமணத்தை நடத்துபவர் மணமக்களைவிட தங்களைத் திருமணத்தில் முக்கியமாகக் கிழமைவைக் கொண்டாடுவதும் உண்டு. சில திருமணங்களில் மணமக்களுடன் பிறந்தவர், “அப்பாவும், அம்மாவும்தான் புதுத்தம்பதிகளாக இருக்கின்றனர்” என்று கூறும்படி மணவிழா நடப்பதும் உண்டு. 4 வருஷம் அல்லது 6 வருஷம் படித்து அறிவு பெற்றதின் அடையாளமாக பட்டம் கொடுத்தால், படிப்புக்குள்ள முக்கியத்துவத்தைவிட பட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் வந்து விடுகிறது. சுலோவேனியா என்ற நாட்டில் ஒரு கம்பெனியுண்டு. அவர்கள் தொழில் புத்தகம் அச்சிடுவது. கிருத்துவர்கட்கு பைபிள், முஸ்லீம்கட்கு குரான், இந்தியர்கட்கு கீதை, கம்யூனிஸ்ட்கட்கு மார்க்ஸ் எழுதிய Capital என்ற நூல் என பலவகையானவர்க்கு பலவகையான பெருநூல்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அன்பர்கட்கு சாவித்ரி, The Life Divine போல. இக்கம்பெனி இதுபோன்ற நூல்களைச் சிறப்பான ஆர்டர் பெற்று பெரிய சைஸ், தங்க எழுத்து என்ற விசேஷங்களால் தயாரிக்கிறது. ஒரு பிரதி \$20,000 வரை விலையிருக்கும். சமீபத்தில் குரானை 10 அடி உயர் பிரதியாக பல சிறப்பு அம்சங்களுடன் அச்சிட்டு ஒரே பிரதியை \$200,000-க்கு விற்றார்கள். மதக்கோட்பாட்டைவிட அதைக் கூறும் நூலுக்கு மரியாதை வருகிறது. அதில் என்ன கூறுகிறார்கள் என்பது பலருக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம். இது நடைமுறை. அன்னை படமிருந்தால் வீடு அன்பர் வீடாகும் என்ற நம்பிக்கை நம்மிடம்

உலவுவதைக் காணலாம். குடுமி, நாமம், பூணுல் மட்டுமே வைத்தீகம் என்ற நாளிருந்தது. இன்றும் அம்மன்னிலைக்குக் குறைவில்லை. பகவான் ஓரிடத்தில் சாதகர்கள் “குருவுக்கு வங்கம் கொடுப்பதற்கே விழைகிறார்கள். சாதனையை ஏற்கும் மன்னிலையில்லை” என்று எழுதுகிறார். இம்மனப்பான்மை நாடு முழுவதும் பரவி ‘மாவால் செய்வதைப் பூவால் செய்வது’ என்ற பழமொழி எழுந்தது. மனிதன் எப்படியெல்லாம் இலட்சியத்தை விட்டு அகலுகிறான் என்று உணர்ந்த நேரம் பகவான் “என்ன அவனுக்காகக் காத்திருக்கிறது என மனிதனுக்குப் புரிந்து விட்டால் அரைக்கணம் தாமதமில்லாமல் அவன் ஆண்டவனிடம் வருவான்” என்றார். இலட்சியம் உயிருள்ளது. கோயில் சிலைக்கு உயிர் உண்டு. அம்பாள் பேசுவதும் உண்டு. திரெளபதியின் குரல் மட்டும் கண்ணனுக்குக் கேட்கவில்லை. மெக்ஸிகோவில் குரல் எழுப்பிய பக்தர் குரலும் அன்னைக்குக் கேட்டது. வராந்தாவில் நின்று வாயைத் திறக்காமல் அன்னையை அழைத்தால் மன்மோகன் சிங் வந்ததும் நிகழ்ந்ததே.

(தொடரும்)

ஒஜிஷைலை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நாட்டை விட்டுக் காட்டிலும், வாழ்க்கையை விடுத்துத் துறவிலும் மேற்கொள்ளப்படுவது தவம். வாழ்க்கையை மையமாக வைத்துச் செய்வது பூரண யோகம்.

யோகத்திற்கு ஏற்ற குருவை நாடு அவரையே கடவுளாகக் கருதுவது மறபு. மனித குருவையே நாடாமல், மனத்திலுள்ள ஜகத்குருவையே, அதாவது இறைவனையே குருவாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல் பூரண யோக நிபந்தனை.

பூரண யோகம், தெய்வ லோகத்திற்கு மேலேயுள்ள சத்தியலோக சக்தியை நாடுவதால், தெய்வங்கள் இந்த யோகத்திற்குத் துணையாக இருக்க முடியாது. அவர்கள் யோக சித்திக்குத் தடையாக இருப்பார்கள்.

அன்னை இலக்கியம் பரவை நேரன்பு

இல. சுந்தரி

புகழ் பெற்ற தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் மதிப்பும், மரியாதையும் உள்ள பதவியில் இருக்கும் பாடு என்ற இளைஞர்கள் எதிர்பாராத சூழ்நிலையைன்றில் பாவை என்ற இளம் பெண்ணைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. ஒரே பார்வையில் இருவருள்ளும் இதயம் இடம் மாறியது. பார்வையால் அன்பைப் பரிமாறிக் கொண்டனர். தெய்வச் செயலாய் அவர்களின் தூய அன்பு ஒருவரையொருவர் சந்திக்கும் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்தியது. இருவரும் ஒரு பொன்னான் நேரத்தில் தங்கள் காதலை வாய்மொழியால் பகிர்ந்து கொண்டனர். அதன் பிறகுதான் பாடு தன் பணிநேரம் முடிந்த பின்பும் பாவையைச் சந்திக்கக் காத்திருந்தான். வலியச் சென்று ஆண்மகனைச் சந்திக்கத் துணியாத பெண்மையின் மென்மையை மீறி, அன்பு மிகுதியால் அவன் அழைப்பை ஏற்று அங்குப் பாவையும் வந்தாள்.

‘பாவை! உனக்குத்தான் என்மீது எவ்வளவு அன்பு. எவ்வளவு நம்பிக்கை. உன்னை நினைத்தால் மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டோடு-கிறது. இன்று நீ எனக்களித்த மதிப்பு என்னை மிகவுயர்ந்த மனிதனாக்கிவிட்டது.’

‘ஆனால் எனக்கு அச்சமாகவுள்ளது.’

‘என்? என்மீது அவநம்பிக்கையா?’

‘இல்லையில்லை’ என்று அவசரமாக அவன் வாயைத் தன் மெல்லிய விரல்களால் மூடினாள்.

‘பின் எதற்கு அச்சப்படுகிறாய்?’

‘சந்தர்ப்பச் சூழ்நிலைகள் சதி செய்யாதிருக்க வேண்டுமே. ஒரு பெண்ணும் ஆணும் எவ்வளவுதான் உண்மையாகவும், உத்தமமாகவும் நேசித்தாலும் உலகம் அதை அங்கீகரிக்கத் திருமணம் என்ற சடங்கு தேவைப்படுகிறதே.’

‘இருக்கட்டுமே. நாம் அதை ஏற்று உலகம் காண்ததானே வாழப்போகிறோம்.’

‘அப்படியிருக்க என் அவசரப்பட்டர்கள்.’

‘மன்னித்துக் கொள் பாவை. நீ என்னுடையவள் என்ற நினைப்பு என்னை எல்லை மீறச் செய்துவிட்டது. எந்தப் பெண்ணிடமும் தோன்றாத ஓர் உணர்வு உள்மீது ஏற்பட்டதன் விளைவு. இருப்பினும் அது தவறுதான். இதனால் எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்படாத வண்ணம் நான் உன்னைப் பார்த்துக் கொள்வேன். என் வீட்டில் என் திருமணத்திற்கு எந்தப் பிரச்சனையுமில்லை. என் அக்காவிற்குத் திருமணமாகிவிட்டது. எனக்கு அப்பா இல்லை. நான் என் தாயின் செல்லப்பிள்ளை. என் காதலை ஓரளவு என் தாயிடம் சொல்லி விட்டேன். உன்னிடம் சொல்லி உறுதி பெற்றவுடன் என் அம்மாவிடம் விபரம் சொல்ல நினைத்தேன். என் அம்மா, என் காதலி யார் என அறியவும், என் பொருட்டு உன்னைப் பெண்கேட்டு வரவும் ஆர்வமாகத்தானிருக்கிறார்கள். நாளை மாலை என் தாயுடன் நிச்சயம் உன்னைப் பெண் கேட்டு வருவேன். உன் வீட்டார் சம்மதம் எப்படியிருக்கும்? உன் மாமன், முறை மாப்பிள்ளை வீட்டோடு இருக்கிறாரே?’

‘வேதமூர்த்தி மாமா யிகவும் நல்லவர். சிறு வயதிலிருந்தே நாங்கள் ஒரே வீட்டில் வளர்வதால் எங்களுக்குள் அண்ணன் தங்கை பாசமே. அது மட்டுமில்லை அவர் ஒரு யோகியை (ஸ்ரீ அரவிந்தரை) பக்தி செய்பவர். மகாங்கள் பைத்தியம். நான் என் ஜயங்களுக்கு அவரிடம்தான் உதவி கேட்பேன். நிச்சயம் உதவுவார். எங்களுக்குள் கணவன் மனைவியாகும் என்னை சிறிதுமில்லை. அவர் ஒரு தேவி உபாசகர். பரமஹம்சர் போல்.’

‘உன் பெற்றோர் நீ அவரை மனக்க விரும்பினால்?’

‘மாமா பார்த்துக் கொள்வார். அவரே நமக்கு முன்னின்று திருமணம் செய்து வைப்பார். அவருக்குக் கட்டாயக் கல்யாணம் செய்து வைத்தால் மனைவிக்கு ஷோட்சி பூஜைதான் செய்வார்’ என்று கூறிச் சிரித்தாள்.

‘அது என்ன ஷோட்சி பூஜை.’

‘அதுவா? ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், தம் துணைவி சாரதா தேவியாரை நள்ளிரவில் அம்பாளாகப் பாவித்துச் செய்த பூஜை.’

‘அந்த உத்தமரை நானும் சந்திக்க ஆர்வப்பட்டுகிறேன். நல்லது பாவை. உன்னை நாளை மாலை என் தாயுடன் வந்து பெண் கேட்பேன். உன்னைக் கலந்த ஆனந்தத்துடன் செல்கிறேன். எதிர்பார்த்துக் கொண்டிரு’ என்று அவள் கைகளைப் பற்றி முத்தமிட்டு அன்புடன் பிரியா விடை பெற்றுச் சென்றான்.

பாவையின் தாய்மாமன் வேதமூர்த்தி. தன் சகோதரியின் திருமணத்திற்குப் பிறகு தன் பெற்றோர் ஒருவர்பின் ஒருவர் காலமாக, தன் தமக்கையின் வீட்டிலேயே வளர்ந்தவன்.

நிதானம், மனத்தெளிவு, களங்கமற்ற மனநிலை யாவும் பெற்ற இளைஞருள். விவேகானந்தர், இராமகிருஷ்ணர் தொடங்கி அன்னை அரவிந்தரில் மூழ்கியவன். மனிதன் உணர்வு நிலை தான்டி மனநிலைக்கே இன்னும் உயரவில்லை என்ற சான்றோரின் கருத்தை ஏற்று மனநிலையைச் செம்மைப்பட்டுத் த ஆர்வம் கொண்டவன். போட்டியை ஒத்துழைப்பாக, பொறாமையைத் தாராள மனப்பான்மையாக கோபத்தைச் சாந்தமாக மாற்றும் அகவாழ்வை ஆழ்ந்து நேசித்தான். ஆன்மீக நூல்களைப் பயில்வது, பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தரில் மனம் குவிந்து தியானிப்பது இவன் நித்ய கர்மம். அதனால் படிக்காமலில்லை. பட்டம் பெற்றவன். தனியார் வங்கியில் பொறுப்பான பணியிலும் இருக்கிறான்.

இவன் இயல்பு கண்டு எப்படியாவது இவனுக்குத் திருமணம் செய்து வைக்க இவன் அக்காவும், அத்தானும் ஆர்வங்காட்டியவன்னைமுள்ளனர். ‘மாமா! எனக்கு ஒன்று கேட்க வேண்டும்’ என்று அவன் அறைக்குச் சென்றாள் பாவை. கம்ப்யூட்டர் முன்னமர்ந்து ஏதோ வேலையாய் இருந்தவன் அதை அப்படியே நிறுத்தி விட்டு, ‘என்ன கேட்க வேண்டும், கேள்’ என்று இதமாக விசாரித்தான்.

‘மாமா! கல்யாணம் என்ற சடங்கு எதற்கு மாமா?’

‘வாழ்வை ஒழுங்காக வாழ, ஆண், பெண் உறவு ஒழுக்கமாக அமைய ஏற்பட்ட சட்டம் அது.’

‘கல்யாணம் என்ற சடங்கு இல்லாமல் ஒரு ஆணும், பெண்ணும் ஒழுக்கமுடன் வாழ முடியாதா?’

‘நிச்சயம் முடியும். இருவர் ஒன்றினைந்து வாழ உண்மையான அன்புதான் இன்றியமையாதது. ஆனால் உலக வழக்கு இதனை ஏற்காததால் அந்த ஆண் பெண் உறவை உலகம் தவறாகப் பேசும்.’

‘நீங்கள் யாரையாவது காதலிக்கிறீர்களா மாமா?’

‘பெற்றோரை, உறவினரை, உயர்வுணர்வுப் புத்தகங்களை, என் அக்கா அத்தானை, ஏன் உன்னையும்தான் காதலிக்கிறேன்.’

‘ஆனால் நான் வேறொருவரைக் காதலிக்கும் போதும் என்னைக் காதலிப்பீர்களா?’

‘காதல் என்ற சொல்லுக்கு “தூய அன்பு” என்பதுதான் பொருள். “மகன் தாய் காதல்” என்று இலக்கியம் பேசுகிறது. ஆனால் இந்தச் சொல் இப்போது அந்தப் பொருளில் கையாளப்படவில்லை. ஒரு ஆணுக்கு ஒரு பெண்மீது ஏற்படும் கவர்ச்சி, ஒரு பெண்ணுக்கு ஒரு ஆண்மீது ஏற்படும் கவர்ச்சி, உணர்ச்சி வசப்பட்டு மனப்பக்குவம் இல்லாத நிலையில் ஆசைப்படுவதை இந்தச் சொல் குறிக்க ஆரம்பித்து விட்டது. அந்தப் பொருளில் நான் உன்னைக் காதலிக்கவில்லை.’

‘அப்படியென்றால் எனக்கு ஒருவர் மீது ஏற்பட்டுள்ள காதலை திருமணமாக ஆக்க எனக்கு உதவி செய்வீர்களா?’

‘நிச்சயமாகச் செய்வேன். ஆனால் அதற்கு உன் காதல் தூயமையாக இருந்தால் மட்டும் போதாது. உறுதியாகவும் இருக்க வேண்டும்.’

‘ஆமாம் மாமா. நான் பாடு என்பவரை உண்மையாகவும், உறுதியாகவும் நேசிக்கிறேன். அவரும் என்னை நேசிக்கிறார். திருமணம் செய்து கொள்ளவும் விரும்புகிறார் நானை மாலை அவர்தம் தாயுடன் என்னை மனம் பேச வருவதாய்க் கூறியுள்ளார். அப்போது எங்களைச் சேர்த்து வைக்க ஆதரவாய்ப் பேசுவீர்களா?’

‘பாவை உனக்கு மகிழ்ச்சி தரும் செயலை, நன்மை தரும் செயலை நிச்சயம் நான் ஆதரிப்பேன். கவலை வேண்டாம். நானே நல்ல அண்ணனாகத் தோழனாக முன்னின்று உன் திருமணத்தை நடத்துவேன். கவலையைவிடு’ என்று கூறி தன் பணியைத் தொடர்ந்தான்.

திருமணத்திற்கு முன்பே தன் பெண்மையை ஒருவருக்கு தந்துவிட்டோம் என்ற அச்சுவனர்வு ஒருபுறம் வந்தாலும், அவன்மீது கொண்ட அன்பு அவனுக்காக நான் எதையும் இழப்பேன் என்ற நெஞ்சின் நெகிழ்வாகத் தோன்ற இன்று அவன் தன்னை மனம் பேச வருவான் என்ற ஆனந்தக் களிப்பிலும் தன் பரபரப்பை வெளியிடாது அலைபாயும் மனத்துடன் காத்திருக்கிறான் பாவை.

பாவை! என்ற மாமாவின் அழைப்புக்கூட காதில் விழாத நிலையில் கற்பனை உலகில் இருந்தாள்.

‘பாவை!’ என்று மீண்டும் முகத்தருகே கையசைத்தான் வேதமூர்த்தி.

‘மாமா! நீங்களா’ என்று ஆனந்தக் களிப்பில் தடுமாறினான்.

‘பாவை நான் ஆபீஸ் கிளம்புகிறேன். நீ கூறியதை நான் மறக்கவில்லை. நான்கு மணிக்கே வந்துவிடுவேன். எல்லா ஏற்பாடும் நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன் சரியா?’ என்று இதமாகக் கூறினான்.

‘சரி மாமா! சீக்கிரம் வந்து விடுங்கள் என்னால் உங்கள் அக்கா அத்தானைத் தனியாகச் சமாளிக்க முடியாது’ என்று கேளி பேசினாள்.

‘அது உண்மைதான். அவர்கள் உன் பெற்றோர் ஆகும் முன்பே என் அக்கா அத்தான் ஆகிவிட்டார்கள் அல்லவா’ என்று அவனும் விளையாட்டாய்ப் பேசிக் கென்றான்.

‘அம்மா பாவை! மணி ஒன்பதாகிறதே! இன்னுமா பேப்பர் வரவில்லை’ என்றார் அவள் அப்பா.

‘நீங்கள் டிபன் சாப்பிடுங்கள் அப்பா. பேப்பர் வந்தவுடன் நானே எடுத்து வந்து தருகிறேன்’ என்று வாசல் பக்கம் வந்தாள்.

நாளேடு போடும் சிறுவன் புதியவன். எனவே, அவன் சற்று தாமதமாக வந்திருக்கிறான். சர்வர் சுந்தரம் ஸ்டெயிலில் ஒரு நாளேட்டை விசிறி எரிந்து விட்டுப் போனான். அப்போது அங்கு வந்த பாவையின் காலடியில் பரிதாபமாய் விழுந்தது. அதை அப்பாவிடம் கொடுத்து அவர் சந்தோஷத்தைக் காண ஆர்வத்துடன் செய்தித்தானைக் கையில் எடுத்தவன் கணப்போதில் உறைந்து போனாள். சற்று முற்பட்ட விநாடி வரை உள்ளே பொங்கிக் கொண்டிருந்த ஆனந்த அலை அப்படியே வற்றிச் சுருங்கியது. மின்னல் தாக்கிய அதிர்ச்சி கண்களில்.

முதல் பக்கத்திலேயே தலைப்புச் செய்தியாய்ப் பெரிய புகைப் படத்துடன் “லாரி மோதி இளைஞன் பலி” என்று காணப்பட்டது. அடிப்பட்ட நிலையுடன், அடிப்பட்டவனின் திருத்தமான புகைப்படம். பாபுவா? பாபுவா! நம்ப மறுத்தன கண்கள். நம்ப வைத்தது செய்தி. மிகுந்த உற்சாகத்துடன் ஸ்கூட்டரில் வந்த வாலிபன் லாரியின் ஹாரன் ஓலியைக்கூட கவனியாது முன்னேற தவிர்க்க முடியாத சூழலில் லாரி மோதி உயிர் இழந்தான். லாரி ஒட்டுநரின் பரிதாப வாக்கு மூலம். தான்பல முறை ஓலியெழுப்பியும் எதிரில் வந்த இளைஞன் முகத்தில் எவ்வித கலவரமும் இன்றி ஏதோ இன்ப நினைவில் ஆழந்து தன் வண்டியில் மோதிக் கொண்டார் என்றிருந்தது.

பாவையின் மீது இடிவிழுந்து, மின்னல் தாக்கியது போன்ற நிலை. கேட்ட இன்பத்தைக் கொடுத்து உயிரிழக்க நானே காரணமானேனோ! தன்னைக் கலந்த மகிழ்வுடன் சென்றவன் வீடு சேரவில்லை. வீடு பேறே (மோட்சமே) அடைந்து விட்டான். இனி அவன் பெண் கேட்டு வரமாட்டான். தெரிந்துதான் விதி இந்த (வயிற்றில் கருவை வாங்கிக் கொண்ட) நாடகத்தை நடத்தியதோ, வயிற்றில் பின்னை கழுத்தில் மஞ்சள் கயிறு இல்லை, ஏற்குமா உலகம்.

செய்தித் தாளைத் தந்தையிடம் கொடுத்துவிட்டு, சோகம் கவிந்த தன் முகத்தைக் காட்டாமல் தன்னறைக்குள் சென்றுவிட்டாள்.

‘யார் பெற்ற பின்னையோ தெருவில் போகும் போது கவனம் வேண்டாம்? ஹாரன் ஓலியைக் கேட்டு வண்டியை ஓரம் கட்டாமல் அப்படியென்ன இன்பக் கனவு?’ என்று தனக்கு மாப்பின்னையாய் வரவேண்டியவன் என்ற உண்மை தெரியாமல் திட்டிக் கொண்டிருந்தார் தந்தை. ‘வரவர நியூஸ் படிக்கவே பிடிக் கவில்லை’ என்று விமர்சித்து விட்டு டேபிஸில் போட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார். மீண்டும் அதை எடுத்து வந்து பார்த்தாள். தன் சோகத்தை எங்குப் போய்ச் சொல்வது?

மாலை 4 மணிக்கெல்லாம் சொல்லியபடி மாமன் வேதமூர்த்தி வந்துவிட்டான். எங்கும் பாவையைக் காணோம்.

தம்பிக்குக் காபியைக் கொடுத்த வண்ணைம் ‘வேதா! இன்னும் எத்தனை நாட்கள் பாவையின் திருமணத்தைத் தள்ளிப் போடுவது? என்று மெல்லப் பேச்சைத் தொடங்கினாள். அவன், அக்கா விரைவில் நடத்தி விடலாம் இரு’ என்று பாடு வரப் போவதை மனதில் கொண்டு பதில் கூறினான் வேதமூர்த்தி. ‘நீ சரி என்று ஒரு வார்த்தை சொல். பாவையிடம் நான் பேசுகிறேன். உன் போன்ற மாப்பின்னை எங்குத் தேடினாலும் கிடைக்க மாட்டான்’ என்றாள் அக்கா.

‘தோமலேயே சொன்னால் எப்படி அக்கா? ஒரு மாப்பின்னை அவனைத் தேடி வருவான் பார்’ என்று பாடுவின் வரவை மனதில் கொண்டு சூட்சுமாகப் பேசினான் வேதமூர்த்தி.

‘வெண்ணெய் கையிலிருக்க நெய்க்கு அலைவார்களா?’ என்றாள் அக்கா.

‘இரு அக்கா. அவன் மனம் எப்படி என்று தெரியாமல் அவசரப்படாதே. அவன் வாழ்வு அவளுக்குப் பிடித்ததுப் போல் அமைய வேண்டும். எங்கே பாவை? அவனைப் பார்த்துப் பேச வேண்டும்.’ அவன் என் அப்படிச் சொல்கிறான் என்று தெரியாமலும், பாவையின் காதல் விவகாரம் தெரியாமலும், ‘காலையிலிருந்து உள்ளேயே இருக்கிறாள், போய்ப்பார்’ என்றாள்.

அறைக் கதவைத் தட்டினாள். திறந்த பாவை முகத்தைக் காட்டவில்லை.

‘நான் சொன்னபடி வந்துவிட்டேன். பாடு எப்பொழுது வருவார்? போன் நம்பர் கொடு நானே அழைக்கிறேன்.’

அவன்புறம் திரும்பாமலே செய்தித்தானை நீட்டுகிறாள்.

‘பாவை! என்ன செய்தி? என்று ஒன்றும் புரியாமல் கேட்க.’

முதல் பக்கத்தைப் பிரித்துக் காட்டி மடை திறந்த வெள்ளம்போல் வாயை மூடி அழுதாள்.

‘..... இந்தச் செய்தி....’

‘ஆம்! இவர்தான் என் பாடு. என் வாழ்வு முடிந்துவிட்டது மாமா’ மேலும் அழுதாள்.

‘பாவை. அழாதே. உன் மனநிலை எனக்குப் புரிகிறது. எத்தனை ஆசையோடு நேற்று கூறினாய். இது தாங்கிக் கொள்ள இயலாத சோகம் தான். பதற்றப்படுவதும் இயற்கையே. ஆனால் பாவை உன் சோகம் அவர் பிராண் ஜீவனைத் தடுமாறச் செய்யும். நீ இப்போது அன்புடன் அவரை நினை. மேன்மேலும் அன்புடன் பதறாமல் நினை. அந்த அன்பு அவர் பிராணனுக்கு ஒரு பாதுகாப்புத் தரும். அவர் நற்கதி அடைய இறைவனை வேண்டு. பதறுவதும் கதறுவதும் இறந்த ஜீவனின் பிராணனுக்கு நன்மை செய்யாது. இதுவொரு ஆன்மீக உண்மை.’

‘மாமா! என் வயிற்றுள் நேற்று அவர் விதைத்த கரு வெளிப்படும்போது வீட்டும், ஊரும் என்னைத் தூற்றும். என்னை மட்டுமில்லாது அவரையும் அல்லவா தூற்றும். அவர் நல்லவர் மாமா. அவர் எனக்குக் கெடுதல் நினைக்க முடியாதவர் மாமா. நான் தற்கொலை செய்து கொள்ளவா?’

‘கோழையைப் போல் பேசாதே. தற்கொலை இதற்குத் தீர்வாகாது.’

‘உண்மை தெரிந்தால் இந்தக் கருவை அழித்துவிட்டு ஒரு புதுவாழ்வைத் தொடங்கு என்பார்கள். அவர் அன்பின் இந்த அடையாளத்தை ஒரு போதும் என்னால் அழிக்க முடியாது. வேறு யாருடனும் என்னால் மனைவியாய் உறவு கொள்ள முடியாது. அதற்கு நான் இறப்பதே மேல்.’

‘மகான்கள் தவம் பலித்த நிலையில் நிர்வாண சித்தி பெற்ற நிலையில் மனமே கரைந்து, மனத்தின் பிரச்சனைகளிலிருந்து விடுபட்ட நிலை வரும். எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் எதிர் கொண்டு சமாளிப்பதைவிட நிர்வாணநிலை சுதந்திரம் தரும். ஆனால் அதை ஏற்பது தற்கொலைக்குச் சமம் என்று பூரி அன்னை கூறுகிறார். இங்குத் தற்கொலை நிர்வாணத்திற்குச் சமம். வாழ்வு மோட்சம் பெறுவதற்கன்று. பிரச்சனையைத் திருவருமாற்றி ஏற்று வாழ்வதற்கு. எல்லாப் பிரச்சனைகளுக்கும் தீர்வுண்டு. பொறுமையாய் இரு, சமாளிப்போம்.’

‘பாபுவின் வீட்டிற்குச்சென்று இந்த உண்மையைக் கூற உனக்குத் துணிவு உண்டா?’

‘இல்லைமாமா. அந்தத் துணிவில்லை. என் கரு ராசியற்றது. அப்பனை அழித்து விட்டது என்று என் கருவைப் பழிப்பார்கள். ராசியற்றவள் என்று என்னையும் மறுப்பார்கள். என் பெற்றோர் அதை எவ்வாறு தாங்கிக் கொள்வார்.’

‘இவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே இவள் பெற்றோர் நடந்தது எதுவும் தெரியாத நிலையில், ‘பாவை, வேதா இருவரும் இங்கு வாருங்கள். ஒரு முக்கிய செய்தி பேச வேண்டும்’ என்றனர்.

‘பாவை கண்ணைத் துடைத்துக் கொள். முகம் கழுவிவா. சற்று உண்ண அமைதியாக்கிக் கொள்’ என்று கூறி இருவரும் வெளியே வந்தனர்.

‘பாவை! உனக்கும் வேதாவிற்கும் (வேதமூர்த்திக்கும்) திருமணம் முடிக்க நாங்கள் விரும்புகிறோம். முன்பின் தெரியாத இடத்தில் உண்ணை மணமுடித்து எப்படியிருக்கிறாயோ என்று வேதனைப்படாமல் இருப்போம். உன் மாமனைவிட நல்ல குணம் உடையவன் இருக்க முடியாது. அவன் உண்ணைப் புரிந்து கொண்டு நடப்பான். விரைவில் நாங்கள் உங்கள் குழந்தைகளைக் கொஞ்ச வேண்டும்’ என்றனர்.

அவள் தனக்குள் போராடினாள். தன் வாழ்வு பாடுவுடன் முடிந்துவிட்டது. இனி யாருடனும் அவளால் வாழ்முடியாது. மாமாவின் இல்வாழ்வு இன்னும் தொடங்கவேயில்லை. அவர்

நலன்களை நான் அழிக்க மாட்டேன். எப்படித் தெரிவிப்பேன் இதை என்று உள்ளே நொந்து போனாள்.

அவள் மனநிலையறியாத பெற்றோர், ‘சொல் பாவை! இன்றே நாங்கள் கல்யாண வேலையை ஆரம்பித்து விடுவோம்’ என்று ஆர்வம் பொங்கக் கூறினார்.

‘அக்கா! அவசரப்படாதே. அவள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? எனக்கு இப்போது கல்யாணத்தில் நாட்டம் இல்லையக்கா.’

‘தெரியும்தா. தெரிந்துதான் அவசரப்படுகிறேன். உனக்கு நாங்கள் பெற்றோர் நிலையில் இருந்தும் காலாகாலத்தில் எங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டாமா?’

‘மாமா நான் உங்களுடன் சிறிது பேச வேண்டும்’ என்றாள் பாவை.

‘தன்னிடம் தனிமையில் பிரச்சனைக்குத் தீர்வு கேட்க நினைக்கிறான்’ என்று புரிந்தது.

‘ஆகட்டும் பாவை. நான் நாளை காலை தியானம் முடித்துபின் பேசுவோம்’ என்று கூறி முற்றுப்புள்ளி வைத்தான் வேதமூர்த்தி.

‘பாவை! இப்படிப் பகவான் முன் அமைதியாக உட்கார். நான் தியானம் முடித்தபின் பேசுவோம்’ என்று தன்னறையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் முன்னமர்ந்து தியானத்தில் ஈடுபட்டான்.

‘சரி. மாமா நீங்கள் தியானம் முடித்துவிட்டு வாருங்கள். நான் இங்கிருக்கிறேன் என்று கூறி அவனும் பகவான் முன் அமர்ந்து, திருட்டுத்தனமாய் இந்தச் சோகத்தை எப்படிச் சுமப்பேன் இறைவா. என் பிரச்சனைக்குத் தற்கொலை தீர்வில்லை என்றால் வேறு எது தீர்வு. அவர் அன்பின் சின்னமாக நான் போற்றும் இந்தக் கருவை நானென்ப்படி அழிப்பேன். என் பெற்றோரிடம் இதை எப்படிக் கூறுவேன். நீயே ஒரு வழி சொல். அவர் அன்பிற்கு என் காணிக்கையாய் இதை வளர்த்து சிறப்பாக வாழ வைக்க வேண்டும், அதற்காக மாமாவின் வாழ்வை நான் அழிக்க மாட்டேன்’ என்று மானசீக் உரையாடல் பகவாணோடு நிகழ்த்திக் கொண்டிருந்தாள்.

தியானம் முடித்து கம்பீர பிரம்மச்சாரியாய் வீர விவேகானந்தராய் வந்தான் வேதமூர்த்தி.

‘சொல் பாவை.’

‘மாமா இந்தக் கருவை வளர்த்து ஆளாக்கி பாபுவுக்கு என் அன்பைச் செலுத்த வேண்டும். அவர் பெயருக்குக் களங்கம் (திருமணத்திற்கு முன்பே பெண்ணை அனுபவித்தான் என்ற களங்கம்) வாராது இதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு ஒரு வழி கூறுங்கள்.’

‘உன் கருத்தைப் புரிந்து கொண்டு, உன்னை மாசுபடாமல் காக்கும் ஒரு துணை இருந்தால் இப்பிரச்சனை தீர்ந்துவிடும். அக்கா அத்தானுக்கும் மனவுளைச்சல் ஏற்பட வாய்ப்பிராது.’

‘ஒன்று கேட்கவா மாமா?’

‘கேள் பாவை. பல கோணங்களில் பிரச்சனையை அணுகுவது முறைதான். தீர்வு கிடைக்கும்.’

‘அன்று நான், நீங்கள் யாரையேனும் காதலிக்கிரீர்களா என்று கேட்டபோது என்னையும் காதலிப்பதாய்க் கூறின்கள். அதே நிலையில் என்னை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?’

‘நிச்சயமாக பாவை. நீ உன் குழந்தையைப் பெற்று வளர்க்க எவ்வித இடையூறும் வராதவாறு உன்னைக் காக்கும் நன்பனாக, பாது காவலனாக நானிருப்பேன்.’

‘ஆனால் மாமா. நாம் சமூகத்தின் பார்வையில் நல்ல நண்பர்களாக இருந்து இதைச் செய்ய முடியாது. பிறக்கப் போகும் குழந்தைக்கு அவலத்தை ஏற்படுத்தி விடும். குழந்தையின் தந்தை யார்? என்ற வினாவை எழுப்பும். திருமணம் என்ற மேலாடையைத் தரித்துக் கொண்டுதான் இதைச் செய்ய முடியும். ஆனால் உங்கள் இல்லறப் பயனை என்னால் உங்களுக்குத் தரமுடியாது மாமா. நான் உங்கள் தோழியாக மட்டுமே இருப்பேன். மனைவியாய் மாறி இல்லற சுகம் தரமாட்டேன். பாபுவுடன் என் அந்த வாழ்வு முடிந்துவிட்டது. பிறக்கப் போகும் என் குழந்தையின் தாயாய் மட்டுமே இருக்க நினைக்கிறேன்.’

‘பாவை! உன் இந்த உயர்ந்த பண்பை நான் மதிக்கிறேன். ஒருவனுக்கு ஒருந்தி என்பதும் அதுதான். பாவை! நான் உனக்கு நல்ல நண்பனாக மட்டுமே இருந்து, உயர் உணர்வுத் தளங்களில் ஏற இந்த வாழ்வை நான் பயன்படுத்துவேன். எனக்குச் சுகம் வேண்டாம். அதனால் அதைத் தரமுடியவில்லை என்ற குற்ற உணர்வும் உனக்கு வேண்டாம். நீ பாபுவின் மனைவி என்ற நிலையில் இந்த நண்பனுடன் பாதுகாப்பாய் இருந்து, உன் குழந்தையைப் பெற்று வளர்க்க உன் இலட்சியத்தில் நான் பங்கு கொள்வேன். அக்கா, அத்தானைப் பொறுத்தமட்டில், உலகைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் கணவன் மனைவி என்ற பெயரைச் சுமந்து விடுவோம். கவலையை விடு. நல்லதை எண்ணி பகவான் முன் நாம் எடுக்கும் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவரே துணை வருவார். பதற்றம் இன்றியும் களங்கமின்றியும், ஆசையின்றியும், நிதானமாய் கூறினான் (இதுவே Deconditioning ஆகுமா).’

திருமணம் என்ற சொல்லைப் போர்த்தி பாவையின் பெற்றோர்க்கு மகிழ்வளித்தனர்.

தூய துறவற நெறியுடன் அவர்கள் இல்லறம் தொடங்கியது. வயிற்றுப் பிள்ளையைத் தடவித் தடவி மனம் நெகிழ்ந்தாள் பாவை. அன்றாட அலுவல்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஆதரவாய் நடந்து கொண்டனர்.

இவள் பெற்றோரோ விரைவில் தாங்கள் தாத்தா, பாட்டி ஆகப் போவதை எண்ணி மகிழ்ந்து பாவைக்கு ஆவன செய்தனர். அவள் மானசீகமாய் பாபுவுடன், அவள் நினைவுடன் வாழ்ந்தாள். உலகியலால் பாதிக்கப்படாத வேதமூர்த்தியோ பெரியவர்கள் விருப்பப்படி சடங்கு சம்பரதாயங்களை ஏற்றாலும் உள்ளே எவ்வித உறுத்தலுமின்றி தன் பணிகளைச் செய்தவாறிருந்தான் (இதுவே occupation இல்லாத மனநிலையோ).

இந்நிலையில் ஒருநாள் பாவை, ‘மாமா! நாம் பொய்யாக வாழ்வது ஒரு ஏமாற்று வேலையாகாதா! ஓவ்வொரு நாளும், உங்கள் மனைவி என்ற பெயரில் மனதிலும், உடலிலும் பாபுவை ஏற்றுவாழும் உறுத்தல், குற்றவுணர்வு சிற்றவதையாய் உள்ளது மாமா’ என்று வேதனைப்படுகிறாள்.

‘செயலில் பாவ புண்ணியமில்லை பாவை. மனம் நிர்மலமாய் இருந்தால் இறைவனே நம்மைக் கருவியாக்கிச் செயல்படுவான். நீ எனக்குத் துரோகம் செய்வதாய் நம்புகிறாய். அது சமூகத்தில் நீ பெற்ற நம்பிக்கை. அதில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை. நாம் இந்த வாழ்வை விரும்பி ஏற்றிருக்கிறோம். உன் வயிற்றுப் பிள்ளையை நன் முறையில் வரவேற்று சமூகத்தில் ஒரு நன்மகனாக வாழச் செய்வதே நம் இலக்கு. அதில் மட்டும் கவனம் செலுத்து. வேறு எண்ணங்களுக்கு இடம் கொடாதே. யாவும் நலமாகவே நடக்கும்’ என்று சலனமில்லாமல் ஆதரவாய்ப் பேசினான்.

‘மாமா! இப்படி என்னுடன் வாழ்வது உங்களுக்கு வருத்தமாகவோ, உறுத்தலாகவோ இல்லையா மாமா?’

‘இல்லை பாவை. நான் என்னை இறைவனின் கைக் கருவியாய் விட்டுவிட்டேன். அவனே செயல்படுகிறான். கவலையை விட்டுவிடு.’

‘இப்படி ஒரு உத்தம புருஷனா!’

ஒருவாறு ஒரு சுபயோக சுபதினத்தில், பாவை யாவரும் மகிழ்வறுமாறு அழகிய ஆண் மகவை ஈன்றெற்றுத்தாள். திருமூர்த்தி எனப் பெயரிட்டு மூர்த்தி என்றும் திரு என்றும் அழைத்து மகிழ்ந்தனர். நாளொரு வண்ணமும் பொழுதொரு புகழுமாய் வளர்ந்தான். அம்மாவின் அங்கு, வேதமூர்த்தியின் உயர் பண்பு இவற்றின் கலவையாய் உருவானான். பாவைக்குச் சிறு வயது முதல் நல்ல நண்பனாக இருந்தது போல் திருவக்கு ஞானத் தந்தையாய் இருந்து அவனை வழி நடத்தினான் வேதமூர்த்தி. எனவே, திருமூர்த்திக்குத் தம்பெற்றோர் (பாவை, வேதமூர்த்தி) மீது பேரன்பும், பெரு மதிப்பும் இருந்தது. இவன் திறமையும், நற்குணங்களும் பெற்றோர்க்குப் பெருமை சேர்த்ததால் பாவை மாமாவிடம் நன்றியுள்ளம் கொண்டிருந்தாள்.

சிற்றில் சிதைத்துச் சிறுதேர் உருட்டும் பிள்ளைப் பருவம் கடந்து காண்பவர் உள்ளனம் விரும்பும் வாலிபப் பருவமெய்தினான். முதன் முதலில் பாவை சந்தித்த அதே தோற்றம், பாபுவின் பிரதிபலிப்பாய்க் காணப்பட்டான். பேசும் போதும்,

கருத்துகளை விளக்கும் போதும் பாடுவின் கண்கள் பேசும். முகம் மலர்ந்து கண்கள் சிரிக்கும் பெண்கள் புருவம் போல் வளைந்த அவன் புருவம் மேலேறி வியப்பைத் தெரிவிக்கும். இது போன்ற அவன் செயல்பாடுகள் யாவும் திருமூர்த்தியிடம் வெளிப்பட பாவை பின்னோக்கிப் பயணப்பட்டாள். கண் கலங்கினாள். மூர்த்தியில் பாடுவையே கண்டு நெகிழ்ந்தாள்.

இப்படி இவன் தன்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் கண்கலங்கி மனம் நெகிழ்வது கண்டு வாலிபனான மூர்த்திக்கு வியப்பாய் இருந்தது.

அவன் வேதமூர்த்தியிடம், ‘அப்பா! அம்மா என்னைப் புதிதாய்ப் பார்ப்பது போல் வியப்புடன் பார்க்கிறாள். கண் கலங்குகிறாள். ஏனென்று புரியவில்லையப்பா’ என்கிறான். ‘உன்னைப் பெற்று வளர்க்க அவன் மேற்கொண்ட துன்பங்கள் அப்படிக் காண வைக்கலாம்’ என்று வேதமூர்த்தி கூறினான்.

‘இல்லை அப்பா. எல்லா அம்மாக்களும் கஷ்டப்பட்டுத்தானே பெறுகிறார்கள். வளர்க்கிறார்கள். இதில் வியப்படைய என்ன உள்ளது.’

‘பாவையின் மனம் பாடுவை எண்ணிக் கலங்குகிறது. அவனை இவனில் காண்கிறது, இந்த அன்பு மகனைக் காண அவன் இல்லையே என ஏங்குகிறது’ என்று வேதமூர்த்திக்குப் புரிகிறது.

‘அது இல்லை மூர்த்தி. உன்னைக் கருவுற்ற போது அவன் உடல் நிலை அவ்வளவு பாதுகாப்பாய் இல்லை. அதனால்தான்.’

‘அப்படியில்லையப்பா. எனக்குள் வேறு யாரையோ பார்ப்பது போல் பார்க்கிறாள்.’

‘நீ கூறுவது சரிதான் மூர்த்தி. நான் உன்னில் உன் அப்பாவைப் பார்க்கிறேன்’ என்று கூறும் போதே நாத்தழுதழுக்கிறது பாவைக்கு.

‘பொய் சொல்லாதே அம்மா. என்னைப் பார்த்த எத்தனையோ பேர் நான் உங்கள் இருவர் சாயலாகவும் இல்லை’ என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

‘நான் தோற்றத்தைச் சொல்லவில்லை மூர்த்தி. உன் அன்பையும், பண்பையும் பார்க்கிறேன்’ என்றாள் பாவை.

‘உன் அன்பும், அப்பாவின் (வேதமூர்த்தியின்) பண்பும் உண்டு வளர்ந்த நான் அப்படியிருப்பதில் வியப்பென்ன இருக்கிறது’ என்று கூறிச் சென்று விட்டான்.

ஒருநாள் இவன் புதிய நண்பன் கோபியுடன் அவன் வீட்டிற்குச் செல்ல நேர்ந்தது. கோபியின் அம்மா சுமதி இவனைக் கண்டதும் வீட்டிற்கு வந்தவரை வாவென்றழைக்கும் இயல்பில் ‘வாப்பா’ என்றவள் திடீரென மின்சாரம் தாக்கியது போல் ஒரு கணம் அதிர்ந்ததை மூர்த்தி காணத் தவறவில்லை.

‘உன் பெயர் என்ன என்று அவள் கேட்ட கேள்விக்கு, இவன் முகம் மலர்ந்து கண்கள் மலர புருவம் அசைத்து திருமூர்த்தி’ என்று இனிமையாய்க் கூறினான்.

இவன் தாய் இவனை வியப்புடன் பார்த்து கலங்குவாளே அதே நிலையில் கோபியின் தாயும் இருந்தாள். அத்துடன் அவன் கைகளைப் பாசுத்துடன் பற்றி, ‘வாவா, இங்கே வா என் அம்மா உன்னைப் பார்க்க வேண்டும்’ என்றாள். சற்று முதிய பெண்மணி படுக்கையில் சோர்ந்து படுத்திருந்தார். அவரிடம் இவனை அழைத்துப் போய், ‘அம்மா! இங்கே யார் வந்திருப்பது என்று பார்’ என்று உற்சாகமாய்க் கூறினாள். இயலாத நிலையில் இருந்த அப்பெண்மணி எழுந்திருக்க முயன்று முடியாது தவித்த போது சுமதி அவர்களைப் பிடித்துக் கொள்ளும்முன் மூர்த்தி அவர்களை ஆதரவாய்ப் பற்றி எழுந்து உட்கார வைத்தான். மற்றபடி சுமதி கூறியது ஏன் என்று அவனுக்குப் புரியவில்லை தன் கையைப் பிடித்துத் தன்னைக் கவனமாய் உட்கார வைத்த முறையே, உறைந்து போன அவர்கள் மனதை நெகிழிச் செய்திருக்க வேண்டும். கோபியின் தாய் மீண்டும், ‘அம்மா! இங்கே பார். யாரென்று பார்’ என்று அருகில் சென்று கூறுகிறாள். இவர்களை எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் தெரிந்தவர் போல்லவா கூறுகிறாள் என்று என்னுகிறான் மூர்த்தி. அந்த முதிய பெண்மணி கண்ணை விரித்துப் பார்த்து சற்று தயங்கி மீண்டும் உற்றுப் பார்த்து ‘பாபு! வந்து விட்டாயா’ என்று

மூர்த்தியின் கைகளை இறுகப்பற்றி கண்களில் வைத்துக் கொண்டு அழுகிறார். ‘அம்மா அழாதே. பாபுதான் வந்து விட்டானே’ என்றாள் சுமதி. மூர்த்தி ஒன்றும் புரியாது விழிக்க, சுமதி கண்களால் ஜாடை செய்து பிறகு சொல்கிறேன் என்கிறாள். ‘அம்மா! நீ படுத்துச் சிறிது நேரம் தூங்கு. அவன் ஆபீஸ் போய்விட்டு வந்து விடுவான்’ என்றாள்.

‘பாபு சீக்கிரம் வந்துவிடு’ என்று கூறி படுத்துக் கொண்டவர் உறங்கி விட்டார். பிறகு மூர்த்தியை வெளியே அழைத்து வந்து சுமதி சொல்கிறாள்.

‘மூர்த்தி நீ எதுவும் தவறாக எண்ணாதே. என் தம்பி பாபு 23 வருடங்களுக்கு முன் இதே உன் போலவே இருப்பான். வேலைக்குச் சென்றவன் மாலை வீடு திரும்பவில்லை. லாரி விபத்தில் இறந்துவிட்டான். மகனின் சடலத்தைப் பார்த்த அன்றிலிருந்து மனநிலை பாதிக்கப்பட்டு படுக்கையாகிவிட்டாள். தன் மகனுக்கு மனம் செய்விக்க எண்ணிய நேரம், அவன் ஒரு பெண்ணைக் காதலிப்பது தெரிந்து அவனையே மனம் பேசி முடிக்க சம்மதம் கூறக் காத்திருந்த வேளையில் பாபு இறந்து விட்டான். அந்தச் சோகம் என் அம்மாவை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. உன்னைப் பார்த்தால் சிறிது சிறிதாய் என் தாய் தெளிவடையக் கூடும் என்றுதான் உன்னைப் பாபு என்று அம்மாவிடம் கூறினேன். நீ தயவு செய்து தினமும் ஒரு முறை வருவாயா? நிச்சயம் என்தாய் மனநிலை தெளிந்து, உடல் தேறி எழுந்து விடுவாள் என்று கெஞ்சும் தோரணையில் கேட்டாள் சுமதி. என்னால் ஒரு நல்லது நிகழும் என்றால் தினமும் இங்குவர் எனக்கு ஆட்சேபணை ஒன்றுமில்லை’ என்றான் மூர்த்தி.

‘உன் பெற்றோர் இதற்கு அனுமதிப்பார்களா?’

‘நிச்சயம் அனுமதிப்பார்கள். என் அம்மாவும், அப்பாவும் அடுத்தவர்க்கு நம்மால் நல்லது நடக்கும் என்றால் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்பவர்கள். நேரமாகிவிட்டது ஆண்டடி. சிறிது தாமதமானாலும் என் அம்மா கவலைப்படுவார்கள். நாளை வருகிறேன் கோபி’ என்று விடை பெற்றான்.

‘உன் பேசு நடவடிக்கை அப்படியே என் தம்பியைப் போன்றுள்ளது’ என்று மீண்டும் கூறினாள் சுமதி.

‘பாபு அங்கிள் போட்டாவைக் காட்டுங்கள் ஆண்டடி, ஒரு ஸ்நாப் எடுத்துக் கொள்கிறேன். என் அம்மா அப்பாவிடம் காட்ட வேண்டும்’ என்றான்.

பாபுவின் அறை இப்போது கோபியின் அறையாக மாறிவிட்டிருந்தது. ‘வாடா மூர்த்தி இதோ பார் என் மாமா’ என்று கோபி கூற பாடுவின் போட்டோவைப் பார்த்த மூர்த்தி வியந்தான். அவன் போலவே இருந்தார். ஆர்வத்துடன் தன் மொபெய்லில் ஒரு போட்டோ எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினான்.

ஏக கலகலப்பாக வரும் மகனைப் பார்த்து ‘என்ன விசேஷம் மூர்த்தி, ஓரே கலகலப்பாய் இருக்கிறாய் என்றாள் பாவை.’

‘அம்மா! உனக்கொரு அதிசயத்தைக் காட்டப் போகிறேன்’ என்றான் உற்சாகமாய்.

‘அதிசயமா என்ன அது?’

‘சொல்கிறேன் அப்பா எங்கே?’

‘கம்ப்யூட்டர் ரூமில் இருப்பார்.’

‘அப்பா எங்கே இருக்கிறீர்கள்? இங்கே வாருங்கள். ஒரு அதிசயம் காட்டப் போகிறேன்’ என்றான். வேதமூர்த்தியும் வந்தான்.

‘கண்ணை மூடிக் கொள்ளுங்கள். நான் சொல்லும் போதுதான் திறக்க வேண்டும் என்று கூறி, தன் செல்போனில் பாடுவின் படத்தை ஆன் செய்து கையை நீட்டுங்கள்’ என்றான். ‘என்ன விளையாட்டு மூர்த்தி என்றாள் பாவை? அவர்கள் இருவர் கைகளையும் சேர்த்து வைத்து போனைக் கையில் வைத்து இப்போது பாருங்கள்’ என்றான்.

‘கண்ணைத் திறந்தால் மூர்த்தியின் போட்டோ. செல்பி (selfie) எடுத்துக் கொண்டு காட்டுகிறாயா? இதில் அதிசயப்பட என்ன இருக்கிறது?’ என்றாள் பாவை.

‘எமாந்தாயா? அது என் போட்டோ இல்லை என்னைப் போன்ற ஒருவருடைய போட்டோ.’

‘என்ன சொல்கிறாய்?’ அதிர்ந்தாள் பாவை. ‘அப்பா பாருங்கள் இவர் யாரைப் போலிருக்கிறார்?’

‘ஆமாம் மூர்த்தி உன்னைப் போலவே இருக்கிறார். இவர் எங்கே இருக்கிறார்? எப்படி போட்டோ எடுத்தாய்!’ என்று பாவை ஆர்வத்தை அடக்க முடியாது கேட்டான்.

‘இவர் இப்போது உயிருடன் இல்லையம்மா. அது ஒரு சோக்கதை. இன்று எனக்கு நேர்ந்த அனுபவம் அது. கோபி என்று புதிய நண்பனைப் பற்றிச் சொன்னேனல்லவா? இவனை நான் வைப்பரியில்தான் முதலில் சந்தித்தேன். நான் எடுக்க இருந்த புத்தகத்தையே அவன் எடுத்து விட்டான். நீ வேண்டுமானால் முதலில் படி. பிறகு நான் படிக்கிறேன் என்று விட்டுக் கொடுத்தான். அதை அவனிடம் திருப்பிக் கொடுக்க அவன் வீட்டிற்குச் சென்றேன். அங்கு ஒரு பெரிய ஆச்சர்யம் காத்திருந்தது. அவன் அம்மா என்னை வியப்பாகப் பார்த்தார்கள். நீ என்னை என்னுள் யாரையோ பார்ப்பது போல் பார்ப்பாயே அதே போல பார்த்தார்கள். காலஞ்சென்ற என் தம்பி பாபுவைப் போலவே இருக்கிறாய் என்று வியந்து மகிழ்ந்தார்கள். கோபியின் பாட்டி மகனின் அகால மரணத்தால் மிகவும் மனநிலை பாதித்து படுக்கையில் இருந்தார்கள். அவர்களிடம் என்னை அழைத்துப் போனார்கள். அவர்களோ, பாசத்துடன் என் கைகளைப் பற்றி கண்களில் வைத்தவாறு பாபு வந்து விட்டாயா என்று அழ ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பாவும் அப்பா அவர்கள். அவர்கள் குணமாகும்வரை தினமும் வருவாயா என்று கெஞ்சிக் கேட்டார்கள் அப்பா’ என்று அவன் உருக்கமாய்க் கூற பாவையின் முகம் மாறி கண்கள் கலங்குவதை மறைக்க இயலாமல் தவித்தான்.

வேதமூர்த்தி சமயோசிதமாய், ‘பாவை! குடிக்கக் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வருகிறாயா’ என்று அவனை விலக்கினார்.

‘அப்பா! நீங்கள் மிகவும் உயர்ந்தவர் அப்பா. ஒவ்வொரு ஆடவர்களைப் போல நீங்கள் அம்மாவை அதிகாரம் செய்வதில்லை. எவ்வளவு தன்மையாய் நடந்து கொள்கிறீர்கள். எனக்கு உங்களை நினைத்தால் பெருமையாக இருக்கிறதுப்பா. ஒன்று சொல்ல மறந்து விட்டேன். கோபியின் அம்மா உங்களையும், அம்மாவையும் பார்க்க ஆவலாக உள்ளது என்றார்கள் அழைத்து வருவதாக வாக்களித்திருக்கிறேன்.

என்னை தினமும் வருவாயா என்று கெஞ்சிக் கேட்டார்கள் அப்பா.’

‘அதற்கென்ன போய்வா. ஓருவர் உன்னால் நலமடைய முடியுமென்றால் அதில் தவறில்லை.’

‘நன்றி அப்பா. எப்போதுமே நீங்கள் உயர்ந்தவர் தாம்.’

பிறகு பாவை தனிமையில், ‘மாமா எனக்கு கலக்கமாக இருக்கிறது’ என்கிறாள்.

‘இதில் கலங்க என்ன இருக்கிறது?’

‘பாபுவின் தாயைச் சந்திக்க மனம் துடிக்கிறது. இது உங்கள் பேரன்தான் என்று சொல்ல வேண்டும் போலிருக்கிறது’ என்கிறாள் பாவை.

‘அதை மனதால் நினை. மூர்த்தி போய் அவர்களுக்கு மகிழ்வூட்டட்டும். நீயும் போய் அவர்களுக்கு உதவுவதில் தவறில்லை. நீ உன் பாபுவின் பொருட்டுச் செய்யும் தவம் நிறைவேறிக் கொண்டிருக்கும் போது வீணான பேச்சுகள் எழுந்தால் மூர்த்தியின் மனதை அது பாதிக்கக் கூடும். அவசரப்படாதே இத்தனை காலம் பொறுமை காத்த நீ இன்னும் சமயம் வரும்வரை பொறுமையாய் இரு. மூர்த்தியின் வாழ்வு நமக்கு முக்கியமல்லவா! அதற்காகத்தானே இந்த (கணவன், மனைவி) நாடகத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்’ என்று இதமாகவும் ஆறுதலாகவும் வேதமூர்த்தி கூறினான்.

அன்று முழுவதும் மூர்த்தி பாபுவின் வீட்டிற்குச் சென்று வந்து கூறிய செய்திகளை மீண்டும்மீண்டும் மனம் திரையில் போட்டுப் போட்டுப் பார்த்த வண்ணமிருந்தது. 23 வருடங்களுக்கு முன் செல்போன்கள் இன்றைய வளர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை. அன்று அவனிடம் செல்போன் இல்லை. இது போல் அன்று அவனுடன் சேர்ந்து செல்பி (selfie) எடுத்துக் கொள்ள வாய்ப்பில்லை. ஏக்கமாக இருந்தது. மூர்த்தியின் செல்போனை எடுத்து பாபுவைப் பார்க்க மனம் தவித்தது. ஆனால் எப்படி? அது அநாகிரிகமாயிற்றே.

‘மாமா! எனக்கொரு உதவி செய்வீர்களா?’

‘பாபுவின் போட்டோவைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் போலிருக்கிறது. இவ்வளவு தானே?’ என்று ஒரு செல்போனை அவளிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தான் வேதமூர்த்தி.

‘மாமா! இது ஏது? என்றாள் பாவை. உனக்காகப் புதிய போன் வாங்கி மூர்த்தியின் போனிலிருந்து கம்ப்யூட்டரில் மாற்றிக் கொண்டேன். அதிலிருந்து இதை எடுத்தேன். நேற்று மூர்த்தி பேசியதைக் கேட்டு நீ மனம் கலங்கிப் போயிருக்கிறாய். இந்த போட்டோ உனக்கு ஆறுதல் தரும் என்று எனக்குப் புரியாதா?’

‘மாமா! நீங்கள் தெய்வம் போல் என் வாழ்வில் வந்திருக்கிறீர்கள். உங்கள் பொருட்டு எதுவும் செய்யாத எனக்கு எத்தனை உதவி செய்கிறீர்கள்’ என்று நன்றியுடன் மனம் நெகிழ்ந்து கூறினாள்.

‘பதிலுக்குப் பதில் எதிர்பார்ப்பது தூய அன்பாகாது பாவை. ஆசைக்குத்தான் எதிர்பார்ப்பும் ஏமாற்றமும் வரும்.’

‘மாமா நீங்கள் வேதமூர்த்தி மட்டுமில்லை. ஞானமூர்த்தியும்தான்.’

அதன்பிறகு மூர்த்தி பாபுவின் தாயைக் காணச் செல்வது தினசரி செயலானது. அவன் சிறிது தாமதித்தாலும், பாவை அவனிடம் ‘மூர்த்தி! ஆண்ட்டி வீட்டிற்குப் போக நேரமாகிறது. பாட்டி உனக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்’ என்று அக்கறையுடன் சொல்வாள்.

‘தினமும் என்ன போவது? வேறு வேலை இல்லையா அவர்களுக்கு’ என்று பேசும் உலகில் அக்கறையாக அனுப்பி வைக்கும் அம்மாவை நினைத்துப் பெருமையாக இருந்தது மூர்த்திக்கு. அனுப்புவது மட்டுமில்லாமல் ஒவ்வொரு நாளும் அவன் கொண்டு வரும் அவர்கள் வீட்டு அனுபவத்தைக் கேட்கவும் காத்திருப்பாள். அவன் வரவை எதிர் பார்த்து அவள் காத்திருக்கும் நிலை கண்டு வேதமூர்த்தி அவள்மீது இருக்கங்கொள்வான்.

மூர்த்தி வந்தவுடன், ‘அம்மா! அந்தப் பாட்டியும், ஆண்ட்டியும் என்னைக் கண்டால் அப்படிச் சந்தோஷப்படுகிறார்களம்மா.

பாட்டிக்கு நினைவு தெளிந்து நான் பாபு இல்லை, பாபுவைப் போலிருக்கும் ஒருவன் என்று புரிந்து கொண்டு விட்டார்களம்மா. அதேசமயம், என் பாபுவுக்கு மட்டும் அவன் சொன்ன நாளில் பெண் பார்த்து நிச்சயம் செய்திருந்தால் இன்று உன்னைப் போலவே எனக்கொரு பேரன் இருந்திருப்பான் என்றும் சொல்கிறார்களம்மா. அந்த ஆண்ட்டி என்னை அத்தை என்று கூப்பிடு, என் அம்மாவை உன் பாட்டியாக நினைத்து பாட்டி என்று கூப்பிடு, நீ வந்த நேரம் எங்களுக்கு நல்ல நேரம். சென்றுவிட்ட என் தம்பியைத் திருப்பிக் கொண்டுவர முடியாது. அதற்குப் பதிலாக இறைவன் உன்னைக் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறார். நீ தான் என் தம்பி மகன் என்று என் மனம் ஏற்றுக் கொண்டுவிட்டது. உன் பெற்றோரிடம் கேட்காமலேயே நான் இந்த உரிமையை எடுத்துக் கொண்டுவிட்டேன். நீ எப்போது உன் அம்மா அப்பாவை அழைத்து வந்து காட்டப் போகிறாய். நான் வந்து கூப்பிட்டுமா?’ என்று கேட்கிறார்கள் அம்மா.

இதை இறைவன் திருவிளையாடல் என்பதா? வேறு எப்படிச் சொல்வது? மூர்த்தி பேசப்பேச பாவை உணர்ச்சி வயப்படுகிறாள். நீ உண்மையில் அவர்கள் பேரன்தான் என்று அவள் உள் மனம் ஓலமிடுகிறது. உண்மை தெரிந்தும் சொல்ல முடியாத நிலை. அவள் கண்கலங்கி முகம் வதங்குகிறது.

‘அம்மா! நான் அங்குச் சென்று வந்த செய்தி கூறும் போதெல்லாம் நீ என் என்னவோ போல் ஆகிவிடுகிறாய்? ஆனால் நான் மறந்தாலும் நீ தானே என்னை வற்புறுத்தி அனுப்பி வைக்கிறாய். ஒரு வேளை உன் பிள்ளையை அவர்கள் கவர்ந்து கொள்வார்கள் என்று அச்சப்படுகிறாயோ? பயப்படாதே அம்மா! நான் ஒரு உதவியாகத்தான் அங்குப் போகிறேன். என்னை உன்னிடமிருந்து யாராலும் பிரிக்க முடியாது. உன்னையும், அப்பாவையும் விட்டு நான் என்றும் எங்கும் பிரிந்து செல்ல மாட்டேன்’ என்று அன்புடன் அம்மாவை அணைத்துக் கொள்கிறான்.

எனக்கு எத்தனை அன்பான மகனைத் தந்து சென்றிருக்கிறீர்கள் திரும்ப வரமாட்டோம் என்று தெரிந்துதான்

பிள்ளையைத் திருமணத்திற்கு முன்பே கொடுத்து விட்டார்களோ என்று மனதில் பேசிக் கொள்கிறான் பாடுவிடம்.

ஸூரத்தியின் வருகையால் சிறிது சிறிதாக மனநலம் தேறி பாடு இறந்ததை உணர்ந்து, வருவது அவன் சாயலில் உள்ள ஒருவன் என்று ஸூரத்தியை அவன் உணர்ந்து விட்டாலும், ஸூரத்தியிடம் பாடுவின் தாய்க்குப் பாசம் வந்துவிட்டது. அவனைத் தினமும் காணவும், அவன் அன்பான பேச்சுகளைக் கேட்கவும் அவனுக்கு ஆர்வம் எழுகிறது. மனதில் தெம்பு வருகிறது. இதை அவன் வாய்விட்டுத் தன் மகளிடம் கூறுகிறான். எப்படியோ நோய் வாய்ப்பட்ட தாய் எழுந்து நடமாடி உற்சாகமாய் இருப்பது அவனுக்கும் ஆறுதலாய் இருக்கிறது. அவன் கணவன் உயிரோடிருந்த வரை அம்மாவைப் பார்த்துக் கொள்ள அவனுக்கும் கடினமாயில்லை. அவன் இறந்த பிறகு மகனையும் கவனித்துக் கொண்டு மனநலம் இல்லாத அம்மாவையும் கவனிப்பது மிகுந்த சோர்வளித்தது. ஸூரத்தியின் வருகை அவனுக்குப் பெரும் விடுதலை தந்தது. கோபிக்கு ஸூரத்தியைப் போல குடும்பத்தில் பற்றில்லை. அவன் வெளிநாடு செல்ல பாட்டி தடையாயிருந்தான்.

பாட்டியும், சுமதியும் ஆர்வப்பட்டு அழைத்ததால் ஒருநாள் பாவையை உடன் அழைத்து வந்தான் ஸூரத்தி. அவன் வந்த வேளையும் அவ்வீட்டிற்கு நல்ல வேளை போலும்.

அவ்வீடு தன் கணவன் வீடு, மாமியார் வீடு என்ற எண்ணம் மேலெழுந்தது. மாலையும் கழுத்துமாய் கணவனோடு வந்து ஆரத்தி மரியாதை பெற வேண்டிய வீட்டிற்கு மகனுடன் வந்த நிலையை எண்ணிப் பார்க்கிறது அவன் மனம்.

(தொடரும்)

★ ★ ★

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பாதுகாப்பு

Protection என்பது தாக்குதலினின்று வரும் பாதுகாப்பு. Security என்பது பாதுகாப்பிருக்கிறது என்ற உணர்வால் எழும் மனநிலை. அன்னை தரும் பாதுகாப்பை அறியும்முன் இயற்கை தருவதையும், சமூகம் தருவதையும், ஊர் உலகம் தரும் பாதுகாப்பையும், நாமே உடைராக இருந்து பெறுவதையும், வீடு நமக்காக முயன்று தரும் பாதுகாப்பையும் அறிய வேண்டும். அறிந்தால் அவற்றைப் பெறுவது எப்படி எனவும் புரிய வேண்டும். தாயார் 5 வயதுவரை குழந்தையைக் காப்பாற்றுகிறாள். இடறி விழாமல் நடக்க, காயம் படாமல் செயல்பட, நெருப்பு சுடாமலிருக்க குழந்தை வீட்டில் கற்றுக் கொள்கிறான். பள்ளியில் சுகமாணவர்களுடன் பழகும்போது எதைப் பேசவேண்டும், எதைப் பேசக்கூடாது என்று பல ஆயிரம் முறைகளை அறிகிறான். குறுக்கே பேசும்பொழுது நண்பன் கோபித்தால் குறுக்கேப் பேசக்கூடாது எனத் தெரிகிறது. ஆனால் அது அடங்குவதில்லை. அடுத்தமுறை அப்படிப் பேசினால் ஒருவன் காரமாகத் திட்டுகிறான். அதற்குப் பழக்கம் அடங்கும். வேறொரு சமயம் குறுக்கே பேசாதவனைப் பாராட்டினால் பாராட்டு மனத்தில் படியும். சுமார் 100 முறை தினமும் மாணவன் பழகக் கற்றுக் கொள்கிறான். பழக்கம் பெரும் பாதுகாப்பு. குறுக்கே பேசாதவனை உயர்ந்தவர் சேர்த்துக் கொள்வதையும், குறுக்கே பேசுபவன் ஒதுக்கப்படுவதையும் காண்பது அனுபவம். குறுக்கே பேசாதது உயர்ந்தோரிடம் பழக வேண்டிய பாதுகாப்பு. வளர்ந்தபின் சமூகம் பாதுகாப்பு தருவதையும், தான் எப்படி அதைப் பெற வேண்டும் என்பதையும் பலர் பல அளவில் இயல்பாக (Subconscious) அறிகிறார்கள். அதை கவனமாக (conscious) அறிபவர் வேகமாக உயர்கின்றனர். கல்லூரி தரும் அனுபவம், பாதுகாப்பு, வாய்ப்பை ஒரு சிலர் பெற்றாலும் அனைவரும் அதன் பயனை ஏதாவது ஒரு அளவில் பெற்ற தவறுவதில்லை.

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

வேலைக்குப் போய், திருமணம் செய்து, சமூகத்தில் இணைந்தபின் பெறுவது அதிகம். சமூகத்தில் உயர்ந்த நிலைகள் வேலையிலும், பொது வாழ்விலும், அரசியலிலும், தொழிலிலும் ஏராளம். பெறுபவர் உண்டு. பெறாதவர் ஏராளம். பெரிய குடும்பப் பின்னைகள் வீட்டிற்கு வருவதால் ஊரில் உள்ள பெரியவர் அனைவரும் வீட்டிற்கு வருவதை பெறும் அனுபவம் மற்றவர்க்கில்லை. இல்லை எனினும் அதைக் கவனித்து அப்பின்னைகள் என்ன பெறுகிறார்கள்? எப்படிப் பெறுகிறார்கள்? என ஒருவன் சூட்சமமாக அறிந்தால், உடனே அது அவனுக்கு வந்துவிடும். அப்படி வருவது அனுபவம். அதனால் வரும் அறிவு Strength, poise, வலிமை. நிதானம் அப்படி வராது. அதைக் கவனிக்க புத்தி வேண்டும். பெறப் பக்குவம் வேண்டும். பக்குவம் ஆழ்மன அறிவு. பரந்த மனத்தாலும், இலட்சியத்தாலும், பெற ஆர்வமிருப்பதாலும், அதற்குரிய முயற்சியாலும் அது வரும். இவை மனத்தை ஆழ்ந்து விழிப்புறச் செய்வதால், அதுவே இத்தகுதிகளைத் தரும். லட்சியம் பரநல அறிவு பரந்து அறிவுது. காமராஜ் C.M பதவியை ராஜினாமா செய்து கட்சிக்கு வேலை செய்ய எடுத்த முடிவு தேசபக்த லட்சியம். மோதிலாலும், நேருவும் பெரும் வருமானம் வரும் தொழிலை தியாகம் செய்து சேவையை ஏற்றதால், அந்த ஞானம் வந்தது. லண்டன் போய் Barrister-ஆக படிக்க பணம், விசா தயாரித்த பட்டேலை அவர் அண்ணன் அதைத் தனக்குக் கொடுக்கும்-படி கேட்டார். பட்டேல் செய்த தியாகம் ஆக்ம் ஞானம் தந்தது. பெரிய ஜமீன்தாருக்கு வைப்பாட்டியாக இருப்பதை-விட எனிய மனிதனைக் கணவனாகப் பெறுவது மேல் என்ற தாசி மகள் மனம் பெரியது. அது அவருக்குப் பாரத ரத்னம் பெற்று தந்தது. நூறு ஆண்டில் உலகம் இப்படி மாறியது. அடுத்த நூறு ஆண்டு மாற்றத்தை வீட்டிலும், கல்வி மூலமும் சொந்தமாகவும் ஒருவர் பெறும் பொழுது அடிப்படை பாதுகாப்பு அடுத்த கட்ட வாய்ப்பாகி உலகைக் கடந்த வெற்றியை அன்னை ஜீவியம் அவருக்குத் தரும்.

~~★~~